

Motivace žáků ke studiu na střední škole

Ing. Lýdie Císařová

Bakalářská práce
2018

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta humanitních studií

Ústav školní pedagogiky

akademický rok: 2017/2018

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Ing. Lýdie Císařová**
Osobní číslo: **H160542**
Studijní program: **B7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Učitelství odborných předmětů pro SŠ**
Forma studia: **kombinovaná**

Téma práce: **Motivace žáků ke studiu na střední škole**

Zásady pro vypracování:

Zpracování rešerše a studium odborné literatury z oblasti motivace ke studiu na střední škole.

Vymezení teoretických východisek o motivační struktuře, výkonové motivaci a motivaci ke studiu.

Příprava metodiky empirické části, stanovení cílů výzkumu, výzkumných otázek a problémů.

Realizace kvantitativního výzkumu prostřednictvím dotazníkového šetření.

Zpracování a vyhodnocení získaných dat včetně jejich interpretace.

Prezentace výsledků výzkumu, jejich shrnutí a doporučení pro praxi střední školy.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

GAVORA, Peter. Úvod do pedagogického výzkumu. 2., rozš. české vyd. Přeložil Vladimír JŮVA, přeložil Vendula HLAVATÁ. Brno: Paido, 2010. ISBN 978-80-7315-185-0.

GAVORA, Peter. Výzkumné metody v pedagogice: příručka pro studenty, učitele a výzkumné pracovníky. Brno: Paido, 1996. Edice pedagogické literatury. ISBN 80-85931-15-X.

HRABAL, Vladimír a Isabella PAVELKOVÁ. Jaký jsem učitel. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-755-8.

NAKONEČNÝ, Milan. Motivace chování. 3., přeprac. vyd. V Praze: Triton, 2014. ISBN 978-80-7387-830-6.

PELIKÁN, Jiří. Základy empirického výzkumu pedagogických jevů. 2., nezměn. vyd. Praha: Karolinum, 2011. ISBN 978-80-246-1916-3.

SELL, Helena, Dembo H. Myron. Motivation and Learning Strategies for College Success. Routledge: 2012. ISBN 978-113-6702-877.

VÁGNEROVÁ, Marie. Vývojová psychologie: dětství a dospívání. Vyd. 2., dopl. a přeprac. Praha: Karolinum, 2012. ISBN 978-80-246-2153-1.

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. et Mgr. Viktor Pacholík, Ph.D.
Ústav školní pedagogiky

Datum zadání bakalářské práce:

11. října 2017

Termín odevzdání bakalářské práce:

27. dubna 2018

Ve Zlíně dne 11. října 2017

doc. Ing. Anežka Lengálová, Ph.D.
děkanka

doc. PaedDr. Adriana Wiegerová, Ph.D.
ředitelka ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné;
- na bakalářské práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně ...12.3.2018.....

.....

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevdělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) *Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.*

(3) *Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.*

2) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:*

(3) *Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).*

3) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:*

(1) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.*

(2) *Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.*

(3) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídně k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.*

ABSTRAKT

Bakalářská práce na téma „Motivace žáků ke studiu na střední škole“ si klade za cíl zpracovat, porovnat a vyhodnotit motivaci žáků. Práce má teoretickou a praktickou část. V teoretické části je popsána motivace, druhy motivačních činitelů, motivace k učení dále osobnost žáka a systém vzdělávání. V části praktické je pak za pomoci statistických metod zpracován výzkum jehož základem je dotazníkové šetření. Jednotlivé otázky jsou znázorněny grafy a slovně okomentovány.

Klíčová slova: motivace, osobnost, žák, škola, studium

ABSTRACT

The bachelor thesis „Motivation of pupils to study at high school“ aims to process, compare and evaluate motivation of pupils. The thesis has a theoretical and practical part. The theoretical part describes motivation, types of motivation factors, motivation to learn, pupil's personality and education system. In the practical part is research based on questionnaire survey done. Statistical methods were used. Individual questions are represented by graphs and verbally commented.

Keywords: motivation, personality, pupil, school, study

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. et Mgr. Viktoru Pacholíkovi, Ph.D. za odborné vedení, rady a připomínky, které mi poskytoval při řešení práce. Zvláště bych pak chtěla poděkovat manželovi a rodině za podporu, pochopení a pomoc se synem, díky čemuž jsem mohla studovat.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 VYMEZENÍ MOTIVACE	11
1.1 VYBRANÉ TEORIE MOTIVACE	11
1.2 ZDROJE MOTIVACE	13
1.2.1 Vnitřní motivační činitelé	13
1.2.2 Vnější motivační činitelé.....	14
1.2.3 Potřeba a motiv	15
2 MOTIVACE K UČENÍ	17
2.1 OSOBNOST ŽÁKA	19
2.2 OSOBNOST ADOLESCENTA.....	20
3 SYSTÉM VZDĚLÁVÁNÍ	21
4 SHRUTÍ TEORETICKÉ ČÁSTI	24
II PRAKTICKÁ ČÁST	26
5 VÝZKUMNÉ ŠETŘENÍ	27
5.1 CÍL PRÁCE	27
5.2 VÝZKUMNÝ PROBLÉM	27
5.3 ORGANIZACE PRÁCE.....	27
5.4 VÝZKUMNÝ SOUBOR	28
5.5 METODY SBĚRU A ANALÝZY DAT	28
5.6 VÝSLEDKY VÝZKUMU	29
6 INTERPRETACE ZÍSKANÝCH VÝSLEDKŮ	39
6.1 MOTIVACE KE STUDIU	39
6.2 OVLIVNĚNÍ PŘI VÝBĚRU OBORU	43
ZÁVĚR	47
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	48
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	50
SEZNAM OBRÁZKŮ	51
SEZNAM TABULEK	52
PŘÍLOHA 1: DOTAZNÍK	53

ÚVOD

Cílem bakalářské práce s názvem „Motivace žáků ke studiu na střední škole“ je zjistit motivační činitele, kteří ovlivňují žáka při studiu střední školy. Téma mne zaujalo proto, že když jsem byla v situaci žáka střední školy, bylo faktorů ovlivňujícím moje učení a cíle mnoho a ráda bych zjistila, jak se od té doby změnily myšlenky žáků a to, co je při směřování studia ovlivňuje. Jsem si vědoma toho, že zdrojů motivace je velké množství a proto je třeba na ně nahlížet komplexně. Také toho, že téma bylo zpracováno mnohokrát a není tedy jednoduché pojmout je nově a originálně. Musíme také v úvahu vnitřní i vnější vlivy. Práce je rozdělena na dvě základní části a to teoretickou a praktickou. V teoretické části je popsána motivace z teoretické stránky, různé druhy motivace a vybrané teorie. Motivace jako pojem je obecně známá. Dalším bodem, kterým se v teoretické části zabývám je žákova osobnost. Tu je třeba popsat a vysvětlit propojení s motivací a v neposlední řadě také popsat systém vzdělávání u nás. V další části práce tedy praktické jsou dotazníkovým šetřením zjišťovány důvody žáků k výběru určité střední školy, jejich záměry a cíle. Proč si danou školu vybrali, jaké je k tomu vedly vnitřní pohnutky nebo kdo je ovlivnil při rozhodování. Získané informace z dotazníkového šetření mají odhalit totožné či různé motivy žáků vedoucí ke studiu na střední škole. Průzkum jsem provedla na odborné škole, která nechce být jmenována. Škola se nachází ve Zlínském kraji a je jediná v republice, nabízející obory související se zbrojním průmyslem. Cílem výzkumu bylo zjistit a porovnat vliv některých faktorů na motivaci žáků ke studiu.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 VYMEZENÍ MOTIVACE

Slovo motivace je odvozeno z latinského „moveo“, hýbám. Motivace jako proces, je tedy v čase probíhající děj. Je vymezována různými „silami“, které způsobují pohyb jedince, tj. jeho chování, zejména pak tu formu smysluplné aktivity, kterou označujeme jako jednání ačkoliv jednání nemusí být nutně doprovázeno pohyby (Nakonečný, 2014).

U každého jedince probíhá individuální vývoj a utváří se jeho struktura potřeb (Pavelková 2002). Motivace je intrapsychický proces, který má svůj zdroj ve vnitřní a vnější situaci individua. Člověk jedná proto, aby něčeho dosáhl, a to má svou psychologickou příčinu. Jde tu o uspokojení potřeb, které vyjadřují nějaké nedostatky v životě lidí. Konečným cílem lidského chování je dosažení nějakého vnitřního stavu, obecně nazývaného jako uspokojení. Existuje celá řada teoretických přístupů k motivaci, uplatňujících různé výkladové principy. Některé jsou orientovány obsahově, takže se zabývají tím co člověka motivuje, jaké jsou základní motivy a vztahy mezi nimi a jiné procesuálně, takže zkoumají to jak motivy působí na chování. U každého jedince probíhá individuální vývoj a utváří se jeho struktura potřeb.

1.1 Vybrané teorie motivace

Behaviorální teorie

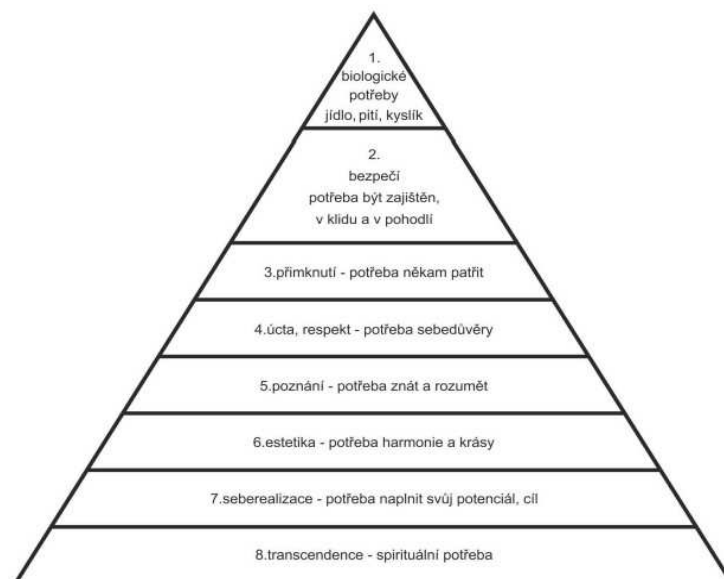
Behaviorismus se ve svých začátcích opíral výhradně o experimentální výzkum chování zvířat. Jde o psychologický přístup, který vychází z předpokladu, že chování lze zkoumat bez znalosti vnitřních duševních stavů organismu. Je to také myšlenkový směr jehož zakladatelem je J. B. Watson. Ačkoliv behavioristé hledali klíč k vysvětlení motivace v obecném popudu nepodařilo se zobecnit poznatky z experimentů na zvířatech tak, aby byly použitelné na člověka. Je to dáno tím, že behavioristé vidí jako zdroj motivace úsilí dosáhnout příjemných následků chování nebo se naopak vyhnout následkům nepříjemným. Hlavním motivátorem je tady odměna. Behavioristé v podstatě nevypracovali ucelenou teorii osobnosti, soustřeďovali se na chování a učení. V průběhu života si podle nich jedinec osvojuje učení množstvím spojů S-R (situace, stimul, podnět – reakce). Tyto spoje vytvářejí návyky a ty jsou základními složkami osobnosti. Osobnost je podle behavioristů souhrn návyků, které si člověk osvojil. Velmi také kritizovali názory zdůrazňující vliv

dědičnosti. Při formování osobnosti má podle nich rozhodující úlohu vnější prostředí a výchova, která dovedně manipuluje dítětem prostřednictvím odměn (Čáp, Mareš, 2001).

Humanistický přístup

K formování humanistické psychologie vedla krize behaviorismu na začátku padesátých let. Ve srovnání s behaviorismem zdůrazňuje, že člověk není bytostí reaktivní, ale aktivní a že jeho jednání není určeno minulostí, nýbrž vztahem k budoucnosti (Nakonečný, 2014, s.331).

Důležitým pojmem humanismu je seberealizace ve smyslu rozporu mezi tím, kým subjekt je, a tím, kým by chtěl být. Je to přirozená tendence života, nikoliv jen přežívat ale také svůj život rozvíjet. Nejznámějším představitelem humanismu je bezpochyby americký klinický psycholog A. Maslow. Ten sestavil dnes již dobře známou hierarchii lidských potřeb. Tyto potřeby jsou seřazeny podle naléhavosti a podle pořadí, ve kterém se projevují. Na první místo zařadil potřeby biologické jelikož jsou nezbytné pro zachování lidské existence. Pokud nejsou lidské potřeby naplněné, má to zcela zásadní vliv na prožívání jedince. Pokud uspokojeny jsou, je možné aby se jedinec dále rozvíjel. Maslow potřeby seřadil do tzv. pyramidy potřeb.

Obr. č. 1: Maslowova pyramida potřeb

Zdroj: (Říčan, 2010, s. 114).

Biologické potřeby zajišťují přežití člověka. Potřeba bezpečí jedince nutí vyhýbat se hrozivému, hledat jistoty. Potřeba náležet někam a k někomu člověka vede k tomu milovat

a být milován. Potřeba úcty a sebeúcty je další v pořadí, člověk chce být uznáván a kladně hodnocen jinými i sám sebou. Potřebou seberealizace je myšleno realizovat své možnosti, rozvinout svou osobnost. Toto je klíčová lidská potřeba na niž navazují dvě další a to poznávací potřeba a estetická. Potřeby seberealizace, poznávání a estetická jsou “růstové” potřeby, směřují k překročení přítomného stavu a k nadosobním cílům. Ostatní potřeby jsou “nedostatkové”, jejich neuspokojení ohrožuje biologickou a psychologickou existenci jedince. Předpokladem k tomu, aby jedinec směřoval k uspokojení vývojově vyšších potřeb, je podle Maslowa uspokojení potřeb vývojově nižších (Čáp, Mareš, 2001).

Kognitivní přístup

Kognitivní psychologie se dnes velmi silně uplatňuje. Za rozhodující činitele utváření lidské psychiky pokládá kognitivní procesy vnímání, pozornost, imaginaci, myšlení a paměť. Klade tedy důraz na význam poznávacích procesů pro chování člověka. V pedagogické literatuře jsou teorie vycházející z kognitivní psychologie zastoupeny nejvíce. Nicméně nejlepší cestou je kombinace všech směrů.

1.2 Zdroje motivace

U jednotlivých žáků probíhá individuální vývoj, to jaké zdroje motivace ho k dokončení studia vedou závisí na jeho osobnostním nastavení. Tedy co může motivovat jednoho, nemusí nutně být také motivací pro druhého. Každý jedinec má vytvořenou individuální strukturu potřeb, která je základem motivačního zaměření osobnosti. Motivace člověka má vnitřní a vnější zdroje.

1.2.1 Vnitřní motivační činitelé

Vnitřní činitelé motivace jsou ti, vycházející z jedince samotného. Zahrnují se do nich fyziologické potřeby, zájmy a záliby, vědomosti, schopnosti, dovednosti, postoje a hodnoty jedince. Fyziologické potřeby jsou ty nejzákladnější, tato potřeba znamená, že jedinec má něčeho nedostatek, něco mu chybí, reflektují naše základní pohnutky, které jsou v procesu motivace klíčové (Čáp, Mareš, 2001). Jako příklad uveďme potřebu potravy, potřebu dýchat nebo potřebu spánku. **Zájmy a záliby** mohou být určitým druhem motivace. Můžeme je charakterizovat jako určitý druh činnosti, kterou uspokojujeme prováděním

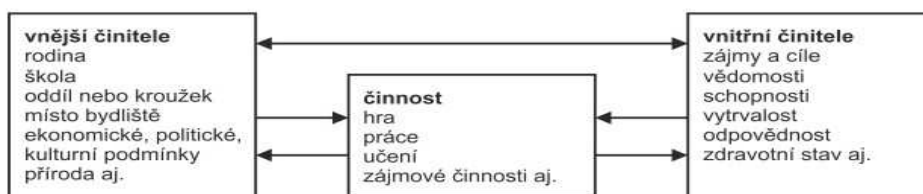
určité činnosti. Projevují se preferencí určité poznávací aktivity, účasti na ní. Takže například, pokud žák studuje školu, kde se účastní kroužků, které ho baví, může se tato činnost stát motivační pro to aby studium dokončil. Dalším činitelem, který může motivaci ke studiu ovlivnit jsou **schopnosti** tedy jednotlivé duševní předpoklady výkonnosti, například mentální, motorické nebo senzomotorické. Pokud je žák schopný a učivo zvládá, může to být pro něj motivací, naopak pro jiného může být motivační těžší zvládnutí učiva, může to být výzva nebo naopak prostředek jak motivaci ztratit. Způsobilost k nějaké specifické činnosti však nelze posoudit bez zvážení povahových vlastností, motivační, hodnotové a zájmové orientace jedince. Kvality duševních funkcí jsou základními prvky duševního dění osobnosti jedince. Ta je pak podřízena celku. Posledním vnitřním motivačním činitelem jsou **postoje**, které jsou často chápány jako formy motivů, což je však zavádějící. Důležitým aspektem vztahu člověka ke světu je hodnocení, které je komplementárním procesem poznávání, či lépe řečeno je samo výsledkem komplementarity poznávání a cítěním (Nakonečný, 2009, s.234).

Vztah k hodnotám tvoří obsah postojů, a tak může být pojem postoj vymezen jako hodnotící vztah. Předmětem postoje může být bytost, věc, událost atd. Může to být prakticky cokoliv. Jinými slovy, pokud žák zaujímá ke studiu, škole, spolužákům určitý postoj, může to být pro něj motivací proč studium dokončit nebo naopak.

1.2.2 Vnější motivační činitelé

Samotný proces motivace jedince je snaha o dosažení cílů. Jaké má jedinec - žák cíle a jak k nim dojde mohou ovlivnit činitelé jemu nejbližší tedy ti, se kterými se denně setkává. Považujeme za ně ty, které na jedince působí zvenčí. Sem je zahrnuto sociální prostředí jako rodina, spolužáci, škola, místo bydliště, příroda aj. **Rodina** je skupina lidí, kteří se vzájemně ovlivňují, mají společnou historii, současnost a budoucnost. Největší roli při rozhodování žáka, který studuje střední školu hrají rodiče, tedy matka a otec. Ti jej směřují a na jeho motivaci ke studiu mají nezpochybnitelný vliv daný výchovou, soužitím a vlastním příkladem. Další členové rodiny, jako například starší sourozenci mohou poskytovat své zkušenosti a cenné informace ze svého života a postřehy ze své střední školy. **Škola** je sociální institucí, kde se uskutečňuje vzdělávání výchova. Je to místo k učení. Přípravuje jedince pro plnohodnotný život ve společnosti. Škola plní spoustu dalších funkcí jako například ochrana jedince, celkové formování jedince, socializace jedince nebo integrace jedince do profesionálního života. Škola a její prostředí, to co na její

půdě jedinec prožije, to vše jej ovlivňuje a motivuje. **Spolužáci** a další vrstevníci jsou stejnou generační skupinou jedince. Jsou v rovnocenném postavení, sdílí mnohé názory, hodnoty a preferovaný způsob života. Vrstevníci jsou výrazným ovlivňujícím faktorem. V době adolescence u mnohých jedinců nejvýraznějším, proto také mají velký vliv na motivační chování a motivaci žáka ke studiu. Často se stává, že se žák chce vyrovnat svým vrstevníkům ať už v úspěšnosti studia nebo naopak.

Obr. č. 2: Činitelé působící v činnosti

Zdroj: (Čáp, Mareš, 2001, s. 74)

1.2.3 Potřeba a motiv

Potřeba i motiv jsou oba vnitřní psychické stavy. **Potřeba** je jedním z klíčových konceptů motivace. Slovo potřeba bývá často zaměňováno za slovo motiv, nejde však o totožné jevy. Žák, který studuje střední školu má potřebu něčeho dosáhnout, vzdělávat se, dozvědět se nové věci. Potřeba je tedy důležitým stavem jeho psychiky a vede ho k tomu, aby studium dokončil. Potřeby bývají často chápány jako druhy motivů. Avšak pojem potřeba musíme chápat ve více významových rovinách, kupříkladu v rovině ekonomické či fyziologické. Jiným druhem je např. potřeba něčco vlastnit a potřeba tělesného tepla. Můžeme tedy říci, že potřeba vyjadřuje výchozí motivační stav, který díky zkušenosti nachází určitý objekt činnosti a s ním i vzorec chování.

Motiv vyjadřuje obsah uspokojení. Je to vnitřní psychický činitel usměrňující chování subjektu k dosažení nějakého uspokojení. Z různých článků a studií vyplývá, že motiv je pohnutka zaměřená na uspokojení určitých potřeb. Žák je tedy hnán k dokončení studia, aby byl sám se sebou spokojen. Motivací je mu posít uspokojení. Důležitou informací je také to, že prakticky nikdy není jedinec motivován pouze jedním motivem, ale vždy komplexem, takže jsou motivy vzájemně propojeny a ovlivňují se.

Motivace je proces iniciovaný výchozím motivačním stavem, v jehož obsahu se odráží nějaký deficit ve fyzickém či sociálním bytí jedince, a směřující k odstranění tohoto deficitu, které je prožíváno jako určitý druh uspokojení. Tento výchozí motivační stav charakterizovaný nějakým deficitem lze označit jako potřebu: něco potřebovat znamená mít nedostatek něčeho, respektive udržovat takový stav věcí, který je nezbytný k udržování bezporuchového fyzického či sociálního fungování (Nakonečný, 2014, s.161).

2 MOTIVACE K UČENÍ

Jak už bylo popsáno výše při charakterizování motivačního chování bylo vždy úkolem psychologie, vysvětlit proč se lidé chovají, tak jak se chovají. Problematika motivace chování patří stále k nejsložitějším tématům. Není tomu jinak ani v případě, kdy je zkoumána motivace žáků ke studiu. I zde je motivace souhrn hybných činitelů v činnostech, v učení a v osobnosti. Přitom hybným činitelem jsou myšleny takové činnosti, které jedince podněcují nebo naopak tlumí, aby něco činil nebo naopak nečinil.

Obecně lze hovořit o vnitřních rozporech jako motivujících činitelích vyvolávající vrozenou (pudovou) nebo naučenou tendenci k jejich odtranění, respektive i tendenci k předcházení takovým rozporům, což vyjadřuje princip ekvilibria, tj. udržování a restaurace vnitřní psychické rovnováhy (Nakonečný, 2014, s.25).

Motivace má vysvětlit cílovou zaměřenost chování jedince - žáka. Je to také proces, který má za úkol zvolit mezi různými možnostmi jednání. Není to proces jednoduchý, který by byl od začátku do konce jednotný, jde spíše o sestavu rozdílných procesů, které v určitých fázích úseků chování vykonávají seberegulační funkci. Především před a po uskutečněním jednání. Podstatnou částí motivace žáka je **motivace k učení**. Tato motivace slouží k uskutečnění jeho učebních cílů. Tím se stává pro jedince podstatou motivace ke studiu. Také pro školu je jedním z hlavních cílů rozvoj motivačních dispozic žáků. Žák se může učit z mnoha různých důvodů. Chce udělat radost rodičům, chce něčeho dosáhnout, chce dostat dobrou známku, učí se pro pocit spokojenosti, o učivo má zájem a baví ho, učením získává kvalifikaci, které chce dosáhnout. Někdo se učí z povinnosti nebo proto, aby se vyhnul neúspěchu. Motivace učení se skládá ze tří skupin potřeb. Jsou to potřeby poznávací, jelikož žák se při učení dostává k novým vědomostem, dále sociální potřeby a to proto, že učební procesy se realizují především v sociálním kontextu a naposledy výkonové potřeby, jelikož na žáka jsou kladeny určité nároky v rámci učebních činností (Hrabal, Man, Pavelková, 1989).

Motivaci k učení dále dělíme na vnitřní a vnější. **Vnitřní motivace k učení** je ta, kdy jedinec činnost vykonává pouze kvůli ní samé, neočekává pochvalu, či odměnu. Zdrojem vnitřní motivace k učení jsou především poznávací potřeby. Vnitřně motivovaný žák se učí proto, že ho to zajímá, učení je pro něj poznání. Při **vnější motivaci k učení** jsou uspokojovány jiné potřeby (Pavelková, 2002). Jedná se o situace, kdy je učení nástrojem k dosažení cíle, žák se neučí z vlastního zájmu ale pod vlivem vnějších motivačních činitelů.

S tímto chováním bývá spojena odměna nebo trest. Je-li žák motivován vnitřními nebo vnějšími činiteli se zpravidla projeví i na výsledku. Vnitřně motivované chování dává jedinci potěšení z činnosti samé a výsledku. U žáků z vnější motivací převažuje úzkost, hůře se přizpůsobují školnímu prostředí a také se špatně vyrovnávají s neúspěchem (Lokšová, Lokša, 1999). Vnější motivace má ale své důležité místo v životě každého jedince. Samotná vnitřní motivace by nestačila, jsou situace kdy se žák musí učit a třeba neshledává téma zajímavým, chápe však význam a smysl procesu (Pavelková, 2002). S tím úzce souvisí to, jakým způsobem adolescenti využívají paměť k učení.

Dospívající se naučili používat účinnější strategie zapamatování, které jim pomohou udržet v paměti a vybavit ty informace, které aktuálně potřebují. Umějí paměťové funkce lépe ovládat, vytvářejí si určitý systém, který jim může ulehčit zapamatování většího množství informací. Vybírají si takové strategie, které se ukázaly být dostatečně efektivní, umějí lépe koordinovat paměť a myšlení. Používají zralejšího selektivního opakování, kdy se více zaměřují na obtížnější část učiva. Někteří začínají využívat i elaborace, to znamená, že hledají takový způsob uspořádání látky, který by její zapamatování usnadnil. Dovedou si učivo časově rozvrhnout, rozčlenit je na menší části, zvýraznit podstatné informace, vytvářejí si různé mnemotechnické pomůcky apod. Jejich přístup k učení i k reprodukci naučeného je systematictější. Rozvíjí se i strategie vybavování, dospívající většinou využívají různých asociací, vzácněji se objevuje i tendence odvodit souvislosti logicky, deduktivní úvahou. To je ovšem maximum, kterého nedosáhnou všichni. Mnozí se stále učí neefektivním mechanickým způsobem, přinejmenším tehdy, když látce příliš nerozumějí a z toho důvodu nejsou žádné elaborace schopni (Vágnerová, 2014, s. 369).

Je také známo, že žádní dva žáci neskončí své učení tak, aby naprosto stejným způsobem rozuměli tomu, čemu se učili. Žáci se liší svými předpoklady pro učení což je způsobeno růzností vloh, rozmanitostí sociokulturního prostředí z nichž pocházejí, odlišnou úrovní dosavadních znalostí, růzností svého učebního potenciálu. Liší se svými postoji k učení, svými zájmy o jednotlivá témata a svými představami o učení. Nezanedbatelnou složkou jsou i osobnostní zvláštnosti, třeba rozdíly v temperamentovém ladění (Čáp, Mareš, 2001).

2.1 Osobnost žáka

Osobností je, psychologicky vzato, každý od té doby, kdy jeho psychika začne vykazovat specificky lidskou formu fungování, k čemuž dochází až v určité etapě raného dětství (Nakonečný, 2009, s.14).

Termínem osobnost také označujeme konkrétního člověka formujícího se v přírodních, historických a společenských podmínkách a procházejícího svou individuální životní cestou. V této práci se zabývám žáky v době adolescence, tedy v období, kdy studují střední školu. Takže tito žáci už jsou osobnostmi, s určitými vlastnostmi, schopnostmi a rysy. Jsou to rozdílné individuality. Pro toto období v životě žáků jsou společné určité znaky. Například potřeba patřit do skupiny vrstevníků.

Adolescence je významnou fází individuálního procesu, v níž dospívající rozvíjejí a dotvářejí svou identitu. Projevuje se experimentací s novými alternativami, integrací různých složek sebepojetí i představ o vlastní osobnosti, které dávají souhrnnou odpověď na otázku „kdo jsem?“. Pojetí vlastní identity lze chápat jako klíčovou proměnnou adolescentního osobnostního vývoje (Vágnerová, 2012, s.452).

Osobnost, nyní myšleno osobnost žáka, se zdaleka nevyznačuje jen schopnostmi. Má i množství povahových vlastností. V psychologické terminologii tomu nejlépe odpovídá termín rys osobnosti.

Rys osobnosti je psychická vlastnost, která se projevuje určitým způsobem jednání, chování a prožívání. Na rozdíl od schopnosti nevyjadřuje, jak dobře dokáže člověk něco dělat. Na rozdíl od motivace nevyjadřuje, proč to dělá. Rys vyjadřuje právě to, jakým způsobem to dělá, zda vytrvale nebo bez vytrvalosti, zda klidně nebo se vzrušením, zda se přitom podřizuje druhým nebo naopak přijímá vedoucí roli apod. (Čáp, Mareš, 2001, s.158).

Každá osobnost má jiné rysy a tím se od ostatních odlišuje. V průběhu života je rys více méně stálý. Některé rysy jsou vrozené jiné získány učením, výchovou nebo společenským prostředím. Další složkou osobnosti je **temperament**. Je určen biologicky a projevuje se způsobem citového reagování. Charakter pak označuje tu část osobnosti, která má společenský a to především morální význam. Obě tyto složky se vzájemně prolínají. Rysy osobnosti a temperament ovlivňují motivaci žáka ve velké míře. Co se týče temperamentu, jinak bude probíhat studium žáka tichého, klidného a introvertního, jinak žáka

extrovertního a výřečného. Pokud má také žák typický rys osobnosti například to, že při neúspěchu ztrácí sílu motivace, má to na jeho studium a především motivaci ke studiu bezpochyby vliv.

2.2 Osobnost adolescenta

V této práci je zkoumána motivace žáků v nelehkém období a sice v době dospívání, adolescence. Období dospívání je přechodnou dobou mezi dětstvím a dospělostí. Zahrnuje jednu dekádu života, od 10 do 20 let. V tomto období dochází ke komplexní proměně osobnosti ve všech oblastech: somatické, psychické i sociální. Mnohé změny jsou primárně podmíněny biologicky, ale vždycky je významně ovlivňují psychické a sociální faktory, s nimiž jsou ve vzájemné interakci. Průběh dospívání je závislý na konkrétních kulturních a společenských podmínkách, z nichž vyplývají požadavky a očekávání společnosti ve vztahu k dospívajícím. Dospívání představuje specifickou životní etapu, která má svoje typické znaky v rámci životního cyklu a svůj objektivní i subjektivní význam. Je to období hledání a přehodnocování, v němž má jedinec zvládnout vlastní proměnu, dosáhnout přijatelného sociálního postavení a vytvořit si subjektivně uspokojivou, zralejší formu vlastní identity (Vágnerová, 2012, s.367).

Můžeme tedy říct, že období adolescence je pro člověka, žáka, náročná životní etapa. Je další životní fází dospívání po pubescenci. Narozdíl od Vágnerové většina autorů udává trvání od 15 do 20 let, to ale není dáno striktně, vždy záleží na individualitě jedince. V praktické části práce budou tedy zkoumány odpovědi adolescentů, to znamená žáků, kteří jsou v období, kdy je ovlivňují výše popsané faktory.

3 SYSTÉM VZDĚLÁVÁNÍ

V práci jde o výzkum motivace žáka ke studiu na střední škole. Je třeba začlenit střední školu do celého systému vzdělávání v zemi. V České republice máme vzdělávací systém od předškolního až po vysokoškolský. Dítě zpravidla navštěvuje mateřskou školu, poté základní a střední školu nebo učiliště a nakonec mnozí pokračují ve vzdělávání na vysoké škole. V této práci bude nejvíce pozornosti věnováno vzdělávání na střední odborné škole, další části vzdělávacího systému budou stručně přiblíženy.

Předškolní vzdělávání podporuje výchovné působení rodiny a doplňuje je o specifické podněty, rozvíjí je a obohacuje. Je etapou vzdělávání, v němž dítě získává především sociální zkušenosti, základní poznatky o životě kolem sebe a první podněty pro pokračující vzdělávání i celoživotní učení. Institucionální předškolní vzdělávání není povinné. Pro děti obvykle od tří do šesti let (ve zdůvodněných případech i pro děti mladší) jej zabezpečují mateřské školy (veřejné, soukromé, firemní), popřípadě přípravné třídy základních škol. Dětem, které mají za rok nastoupit do základní školy, se docházka do mateřské školy nabízí přednostně. Mateřské školy mohou fungovat jako samostatná školská zařízení, ale také jako součást jiných školských zařízení. **Základní vzdělávání** je v současné době jedinou etapou vzdělávání, které se povinně účastní každé dítě v ČR. Základní vzdělávání se realizuje v oborech základní škola a základní škola speciální. Cílem základního vzdělávání je vytvoření základů pro celoživotní učení. Základní vzdělávání se uskutečňuje na základní škole, třídě, oddělení nebo studijní skupině zřízené podle § 16 odst. 9 školského zákona, na nižším stupni víceletých gymnázií a konzervatoří v osmiletém oboru vzdělání tanec. Základní vzdělávání lze na prvním i na druhém stupni uskutečňovat také formou individuálního vzdělávání. **Střední vzdělávání** rozvíjí v návaznosti na základní vzdělávání vědomosti, dovednosti a kompetence žáka a připravuje ho na další studium na vysokých a vyšších odborných školách, nebo na kvalifikovaný výkon povolání a pracovních činností. Umožňuje získat stupeň vzdělání a odbornou přípravu jak žákům do 18 nebo 19 let věku, tak dospělým. Střední vzdělávání má všeobecný nebo odborný charakter a je ukončeno maturitní zkouškou, výučním listem, nebo závěrečnou zkouškou. Uskutečňuje se v gymnáziu, ve středních odborných školách, středních odborných učilištích a v konzervatořích. Střední školy poskytují mladým lidem vědomosti, dovednosti a kompetence potřebné pro výkon povolání nebo skupiny povolání a pracovních činností, které jim umožňují kvalifikovaně se uplatnit se na trhu práce. Zároveň rozvíjí jejich všeobecné vědomosti, dovednosti a klíčové kompetence potřebné pro jejich soukromý,

občanský a pracovní život a pro další vzdělávání. **Vyšší odborné vzdělávání** rozvíjí a prohlubuje znalosti a dovednosti studenta získané ve středním vzdělávání a poskytuje všeobecné a odborné vzdělání a praktickou přípravu pro výkon náročných činností. Úspěšným ukončením příslušného akreditovaného vzdělávacího programu se dosáhne stupně vyššího odborného vzdělání. Délka vyššího odborného vzdělávání v denní formě je 3 roky včetně odborné praxe, u zdravotnických oborů vzdělání až 3,5 roku. **Vysoké školy** představují nejvyšší úroveň vzdělávání u nás. Nabízejí akreditované studijní programy tří typů – bakalářské, magisterské a doktorské. Dále také celoživotní vzdělávání. Vysoké školy jsou univerzitního a neuniverzitního typu. Vysoká škola univerzitní může uskutečňovat všechny typy studijních programů souvislosti s tím vědeckou a výzkumnou činností. Vysoké školy jsou veřejné, státní a soukromé (nuv, 2018).

Střední odborné vzdělávání

Střední odborné vzdělávání a počáteční přípravu na povolání v ČR zajišťují zejména střední odborné školy (SOŠ), střední odborná učiliště (SOU) a konzervatoře.

Střední odborná učiliště (SOU) zajišťují odborné vzdělávání a přípravu na dělnická povolání. Vzdělávání se uskutečňuje převážně ve tříletých, popřípadě dvouletých vzdělávacích programech ukončených závěrečnou zkouškou s výučním listem. Pro výkon některých vysoce náročných dělnických povolání a pracovních činností provozního charakteru lze získat kvalifikaci ve čtyřletých vzdělávacích programech ukončených maturitní zkouškou. Absolventi těchto programů získávají stupeň vzdělání střední vzdělání s maturitní zkouškou a výučním listem. Dále SOU organizují nástavbové studium pro absolventy tříletých učebních oborů s výučním listem ukončené maturitní zkouškou a zkrácené studium pro uchazeče, kteří již získali střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo výučním listem v jiném oboru vzdělání. Získání vzdělání s maturitní zkouškou umožňuje absolventům SOU studovat na vysokých a vyšších odborných školách. SOU poskytují také odborné vzdělávání a přípravu v jednoletých až tříletých vzdělávacích programech pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, nebo pro žáky, kteří ukončili povinnou školní docházku v nižším než 9. ročníku ZŠ. V současné době dochází v důsledku poklesu počtu žáků ke slučování škol a ke stírání hranice mezi SOŠ a SOU. Nově vzniklé školy poskytují paralelně odborné vzdělávání v různých oborech vzdělání a typech vzdělávacích programů.

Střední odborné školy (SOŠ) jsou jedním z druhů středních škol, které poskytují počáteční odborné vzdělávání a připravují žáky pro přímé uplatnění se na trhu práce. Vzdělávání v

SOŠ se uskutečňuje ve čtyřletých vzdělávacích programech ukončených maturitní zkouškou, popřípadě ve dvouletých programech nástavbového studia pro absolventy tříletých oborů vzdělání s výučním listem. Školy mohou také poskytovat odborné vzdělání s maturitní zkouškou ve zkráceném studiu pro uchazeče, kteří již získali střední vzdělání s maturitní zkouškou v jiném oboru vzdělání. Absolventi vzdělávacích programů SOŠ se uplatní na středních technických, ekonomických a obdobných pracovních pozicích a mohou se dále vzdělávat na vysokých a vyšších odborných školách (nuv, 2018).

V této práci jde o motivaci žáka ke studiu na střední odborné škole. Škola chce zůstat v anonymitě takže bude popsána jen obecně. Jde o střední školu, která nabízí jak učební obory, tak obory s maturitou. Součástí školy je výrobní a obchodní firma, kde se mohou žáci již během studia zúčastnit praxe. Ke škole rovněž náleží rozlehlý internát, který zajišťuje ubytování pro žáky z větších vzdáleností. Škola je díky typu oborů, které nabízí jedinou u nás. Nemá tedy v tomto směru konkurenci. Výhodou pro absolventy je, že po ukončení studia mají možnost nastoupit do přidružené firmy a nemusí se tedy obávat nezaměstnanosti. Tento model školství je sice velmi vyhledávaný a uznávaný, nicméně je také u nás málo viditelný i když je velká poptávka. Doba se ale mění a mnoho firem začíná organizovat vzdělávání svých zaměstnanců, spolupracovat s odbornými školami a snaží se, aby měli přísun zaměstnanců již z řad absolventů a ti aby měli potřebné znalosti případně zkušenosti z praxe. Při osobní návštěvě školy bylo prostředí shledáno jako velmi příjemné, učebny jsou moderně vybaveny a také dílny, kde probíhají praktické předměty disponují moderními stroji a náradím. Škola si zakládá na dobré propagaci, vydává vlastní almanach a školní časopis. Součástí je velká jídelna, kde mají žáci na výběr z několika jídel. Internát patřící ke škole nabízí ubytování pro více než 200 žáků. Je moderně vybaven, žáci zde mají možnost navštěvovat odpolední kroužky nebo se věnovat sportu venku, kde je multifunkční hřiště a menší park.

4 SHRnutí TEoretické Části

Ve výzkumu budou zjišťovány motivy žáků pro studium na konkrétní škole, z toho důvodu jsou v teoretické části definovány pojmy jako motivace, motivační činitelé nebo motivace k učení. Motiv je složkou motivace. Motivaci chápeme jako souhrn hybných faktorů. V kapitolách jsou popsány vnitřní a vnější faktory, které ovlivňují motivaci žáků při volbě školy. Do vnitřních motivů jsou zahrnuty fyziologické potřeby (Maslow), zájmy či dosažení úspěchu. Mezi vnější faktory jsou zahrnuty podmínky přijímané zvenčí, například sociální prostředí žáka, kde je ovlivňován nejbližšími členy rodiny a přáteli. Působí zde i složka poradenství a geografická, kde je kladen důraz na profesní zaměření regionu a poptávku zaměstnání.

Ve své práci se věnuji střední odborné škole, která je v naší republice jediná, nabízející dané obory. Obory jsou to strojírenské, zaměřené na výrobu zbraní, takže je logicky většina studentů mužského pohlaví. Procento dívek je tam malé. Z globálního pohledu je ale zajímavé porovnat jaké motivační rozdíly jsou mezi dívkami a chlapci v jiných zemích. J. Parameswari (2015) v článku "Vliv akademické motivace na zapojení do studia u dospívajících" informuje o situaci v Indii. Je zajímavé, že situace je tam podobná jako u nás a adolescenti se chovají velmi podobně. Podle Parameswariho existují významné genderové rozdíly co se týče motivace ke studiu. Ze studií vyplývá, že dívky více přemýšlí nad důsledky svého chování více a také si více uvědomují důvody svého jednání. Obojí regulují a směřují tak, aby dosáhly svých cílů. U chlapců se projevuje více impulsivita. Oboje pohlaví také zohledňuje své koníčky a zábavu. Ve věku adolescentů je tento faktor velmi výrazný, přičemž z výzkumů vychází dívky jako ty, které mají motivaci většinou vyšší co se týče odepření si zábavy kvůli studiu. Autoři studie použili metodu náhoného výběru. Provedli výzkum na deseti různých školách kde se dotazovali 150 chlapců a 100 dívek.

Úspěšní studenti nejsou jen jedinci, kteří ví více než ostatní. Mají také efektivnější strategie pro přístup a využívání svých znalostí, dokážou se motivovat sami (Seli, Dembo, 2012).

Důležitým poznatkem vycházejícím z teoretické části práce je, že na každého jedince mohou stejné faktory zapůsobit jinak a jinak jej ovlivnit. Z toho pak vychází jiná míra motivace. Jak bylo zmíněno důležitými faktory nejsou jen dědičné dispozice a předpoklady

ale například i prostředí, rodina, výchova a sociální skupina ve které se žák nejvíce pohybuje. Další okolnosti ovlivňující motivaci žáků budou předmětem výzkumu.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 VÝZKUMNÉ ŠETŘENÍ

Byl proveden kvantitativní výzkum formou dotazníkového šetření. Problematiku takového výzkumu řeší metodická příručka Petera Gavory (1996). Výzkum je systematický způsob řešení problémů, kterým se rozšiřují hranice vědomosti lidstva. Výzkumem se potvrzují či vyvracejí dosavadní poznatky, anebo se získávají nové poznatky (Gavora, 2010).

5.1 Cíl práce

Cílem práce je identifikovat faktory, které žáka vedou k tomu aby studium dokončil. Jako další cíl je poukázat na rozdíly v motivaci mezi žáky jednotlivých ročníků a to jak učňovských oborů tak oborů maturitních. Také je zkoumáno jak motivaci k výběru školy ovlivňují faktory jako rodina, přátelé nebo dojezdová vzdálenost.

5.2 Výzkumný problém

Alfou a omegou dobrého vykročení do nového výzkumu je správná formulace výzkumného problému (Pelikán, 2011). Škola, kde výzkum k bakalářské práci probíhal je technická, obory jsou strojní. V dnešní době je o tyto obory malý zájem. Někteří žáci tuto školu studují, protože se na jinou nedostali nebo proto, že zde nebyly přijímací zkoušky. Dalším faktorem je problematický věk adolescenta. Spousta žáků v tomto období má jiné priority než studium. Výzkumný problém byl formulován do otázky: Co vede žáka k tomu aby, vytrval a studium dokončil?

5.3 Organizace práce

Výzkum byl proveden na škole, která nechce být jmenována. Pro distribuci dotazníku mezi žáky byl osloven učitel, který má jako předmět český jazyk a vyučuje ve všech ročnících. Tím je zajištěno pokrytí všech požadovaných věkových skupin do výzkumu. Také to, že dotazníky, jež byly využity jako nástroj k výzkumu, byly vyplněny během výuky zaručilo 100% návratnost a jistotu vyplnění. S ředitelem školy jsme se domluvili, že jméno školy zůstane v anonymitě, ovšem výsledky výzkumu jej zajímají. Preferována byla kvantitativní metoda. K získání informací bylo využito dotazníkové šetření. Mezi jeho výhody patří relativně snadná distribuce, možnost hromadného zpracování a v neposlední řadě také možnost položení jasných otázek.

5.4 Výzkumný soubor

Výzkum byl prováděn na střední škole ve Zlínském kraji, jež má strojírenské zaměření a je přidružená k výrobní firmě. Firma má dlouholetou tradici ve výrobě zbraní. Ve škole si vzdělává a vychovává vlastní budoucí pracovníky. Uvažovaný počet studentů byl 100 a to se záměrem dostat zpět nejméně 95 vyplněných dotazníků. Počítáno je s tím, že někdo nevyplní všechny otázky, zvláště pak otázky otevřené, kde bylo požadováno více odpovědí. Byl použit záměrný výběr na základě dostupnosti. Konečný počet vrácených dotazníků byl 100 a z nich 100 správně vyplněných. Tedy 100%. Počty studentů podle oborů a ročníků ukazuje tabulka 1.

Maturitní obor	73
Učňovský obor	27
1.ročník	37
2.ročník	30
3.ročník	23
4.ročník	11

Tabulka 1. Četnost podle ročníků a oborů

5.5 Metody sběru a analýzy dat

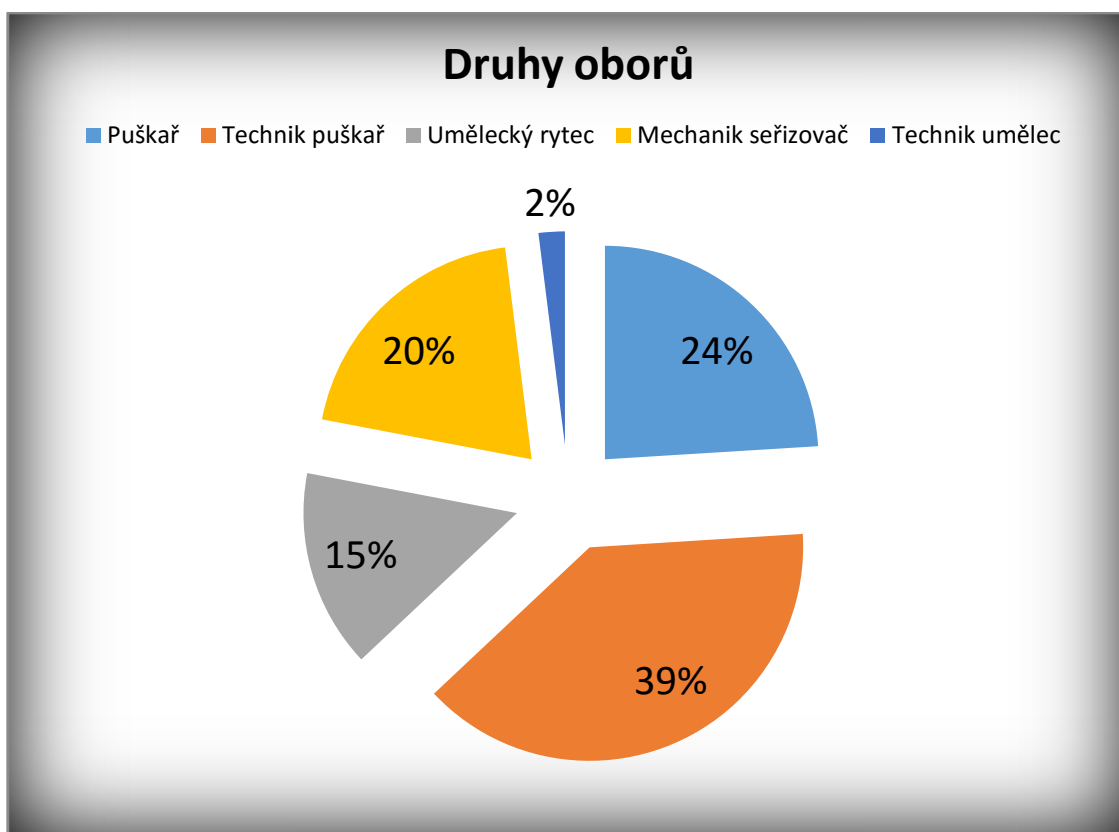
Výzkumné šetření probíhalo během výuky. Sběr dat byl proveden formou autorského dotazníku, který je anonymní a obsahuje 9 otázek. Otázky byly formulovány co nejjednodušeji. První část otázek se zaměřuje na základní údaje jako je druh oboru, ukončení oboru, ročník. Další otázky zjišťují jaké nejvyšší vzdělání mají rodiče žáků, jakého nejvyššího vzdělání by chtěli dosáhnout oni sami, jaké faktory je ovlivnili při výběru oboru, proč si vybrali maturitní či nematuritní obor. Poslední část otázek má za úkol zjistit proč si žáci vybrali právě tuto školu a co je vede k tomu aby studium dokončili. Otázky byly různého typu. Otevřené, uzavřené, uzavřené s nabídkou a některé využívali škál. Dotazníky byly žákům dodány v tištěné podobě.

5.6 Výsledky výzkumu

Jak bylo zmíněno výše ze 100 dotazníků se vrátilo vyplněno 100 což je 100%. Konkrétní výsledky jednotlivých otázek budou znázorněny postupně s grafickým vyjádřením.

Otázka 1: Jaký obor studuješ?

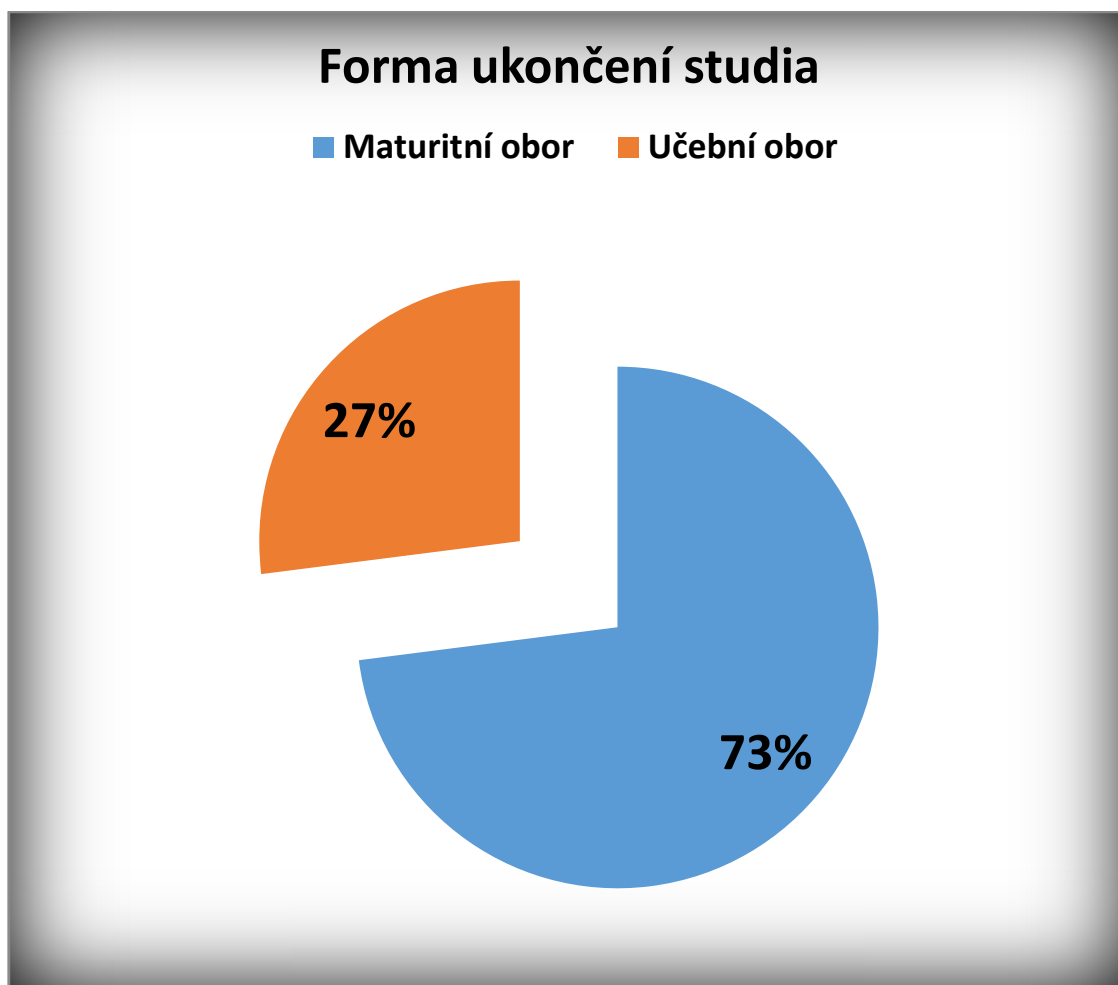
V dotazníkovém šetření byly procentuelně zastoupeny obory puškař 24 %, dále technik puškař 39 %, umělecký 15 %, mechanik seřizovač 20 % a technik umělec 2 %.

Obr. č. 3: Graf zastoupení oborů

Otázka 2: Je tvůj obor ukončen maturitou?

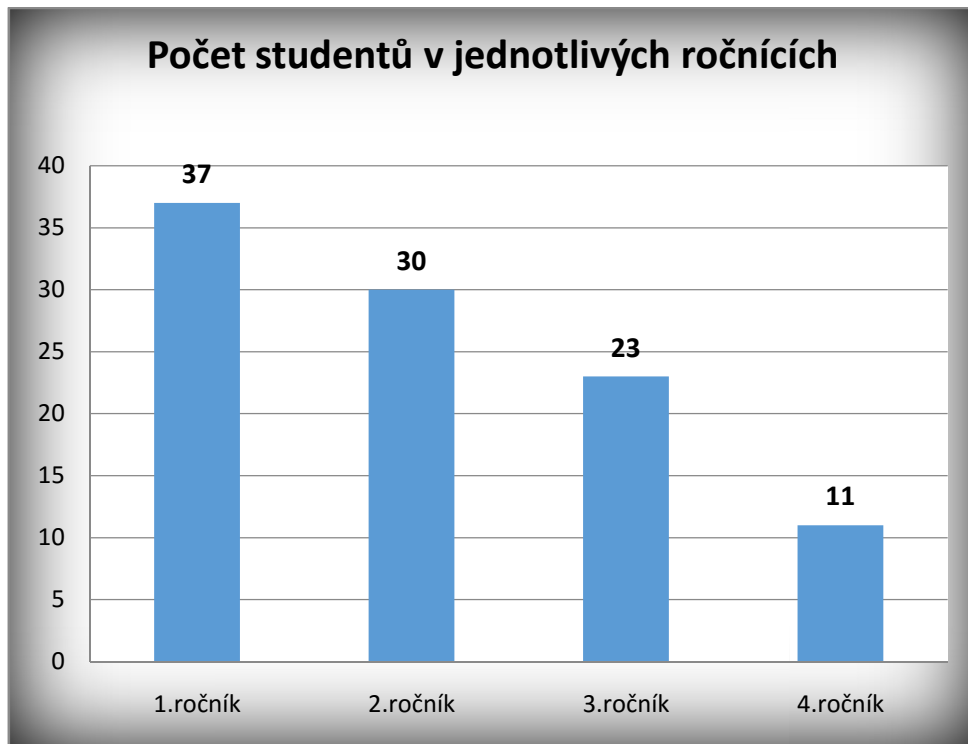
Bylo zachyceno 73 % respondentů s maturitním oborem a 27 % s oborem učňovským.

Obr. č. 4: Graf zastoupení maturitních a učňovských oborů

Otázka 3: Jaký ročník navštěvuješ?

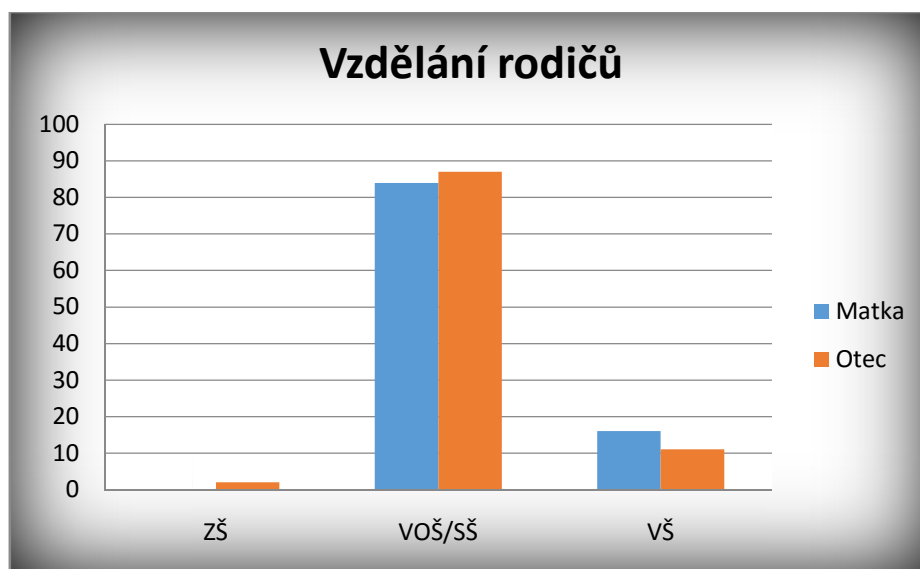
Při šetření bylo měřeno 37 žáků 1. ročníku, 30 žáků 2. ročníku, 23 žáků 3. ročníku a 11 žáků 4. ročníku. Jsou zde zastoupeny dohromady učňovské i maturitní obory.

Obr. č. 5: Graf zastoupení všech ročníků

Otázka 4: Jaké je nejvyšší vzdělání tvých rodičů?

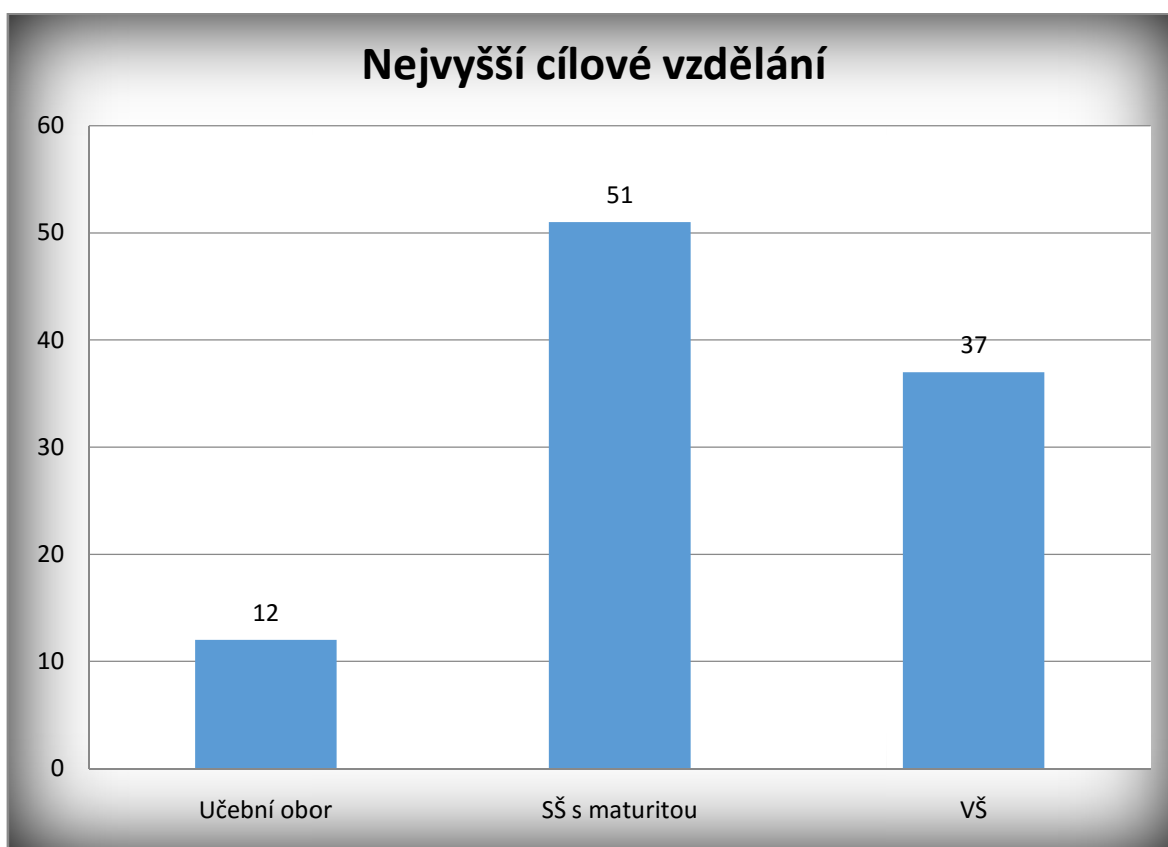
Výzkumu se zúčastnili respondenti z nichž nemá žádný matku se základním vzděláním ale otce 2, středoškolsky vzdělaných matek je 84 a otců 87 a vysokoškolsky vzdělaných matek je 16 a otců 11.

Obr. č. 6: Graf nejvyššího vzdělání rodičů

Otázka 5: Jakého nejvyššího vzdělání by si chtěl v životě dosáhnout?

Nadpoloviční většina uvedla, že maturita je pro ně důležitá, že to je v dnešní době minimum, takže žáků, kteří chtějí dosáhnout maturity je 51. Oproti tomu nejméně žáků má v plánu pouze se vyučit a to celkem 12. Jejich argumentem bylo často, že nejsou studijní typy, že je nebaví se učit nebo, že řemeslo má budoucnost. 37 žáků má v plánu pokračovat ve studiu na vysoké škole, také proto zvolili maturitní obor.

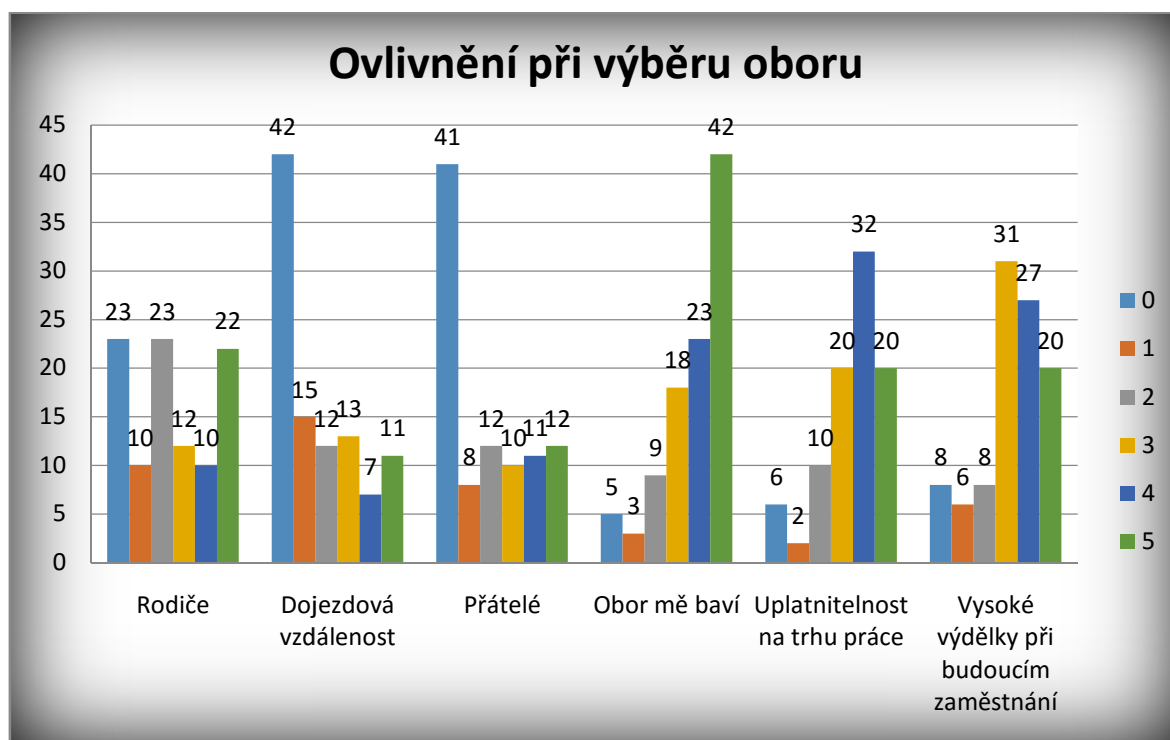

Obr. č. 6: Graf nejvyššího vzdělání, kterého chtějí respondenti dosáhnout

Otázka 6: Číselně vyjádři, v jaké míře tě při výběru oboru ovlivnily následující okolnosti:

Otázka je koncipována tak, aby měl respondent možnost u každé okolnosti zvolit míru ovlivnění na stupnici od 0 – 5. Hodnota nula znamená nejmenší míru ovlivnění a hodnota 5 nejvyšší míru ovlivnění. Jsou zde zastoupeny všechny obory a ročníky dohromady. Jako faktory, které mohly respondenta ovlivnit jsou uvedeni rodiče, dále dojezdová vzdálenost, přátelé, oblíbenost oboru, uplatnitelnost na trhu práce, vysoké výdělky při budoucím

zaměstnání a poslední možnost je kolonka jiné, kde může respondent dopsat svou odpověď, pokud mu žádná z předešlých nevyhovovala. Tuto kolonku nevyplnil ani jeden z dotazovaných, všichni vybrali z nabízených možností. Takže v praxi, pokud žák dal nejvíce na radu rodičů, kteří chtěli, aby zvolil tuto školu, zaškrtl možnost 5 – ovlivnili ho nejvíce. Pokud by to bylo naopak a nebral by na jejich radu či přání ohled, zaškrtl by 0 – neovlivnili jej vůbec. Z grafu je patrné, že nejvíce respondenty ovlivnil zájem o obor, který je baví. V pravé části grafu je zobrazeno, která barva ke které hodnotě na škále patří.

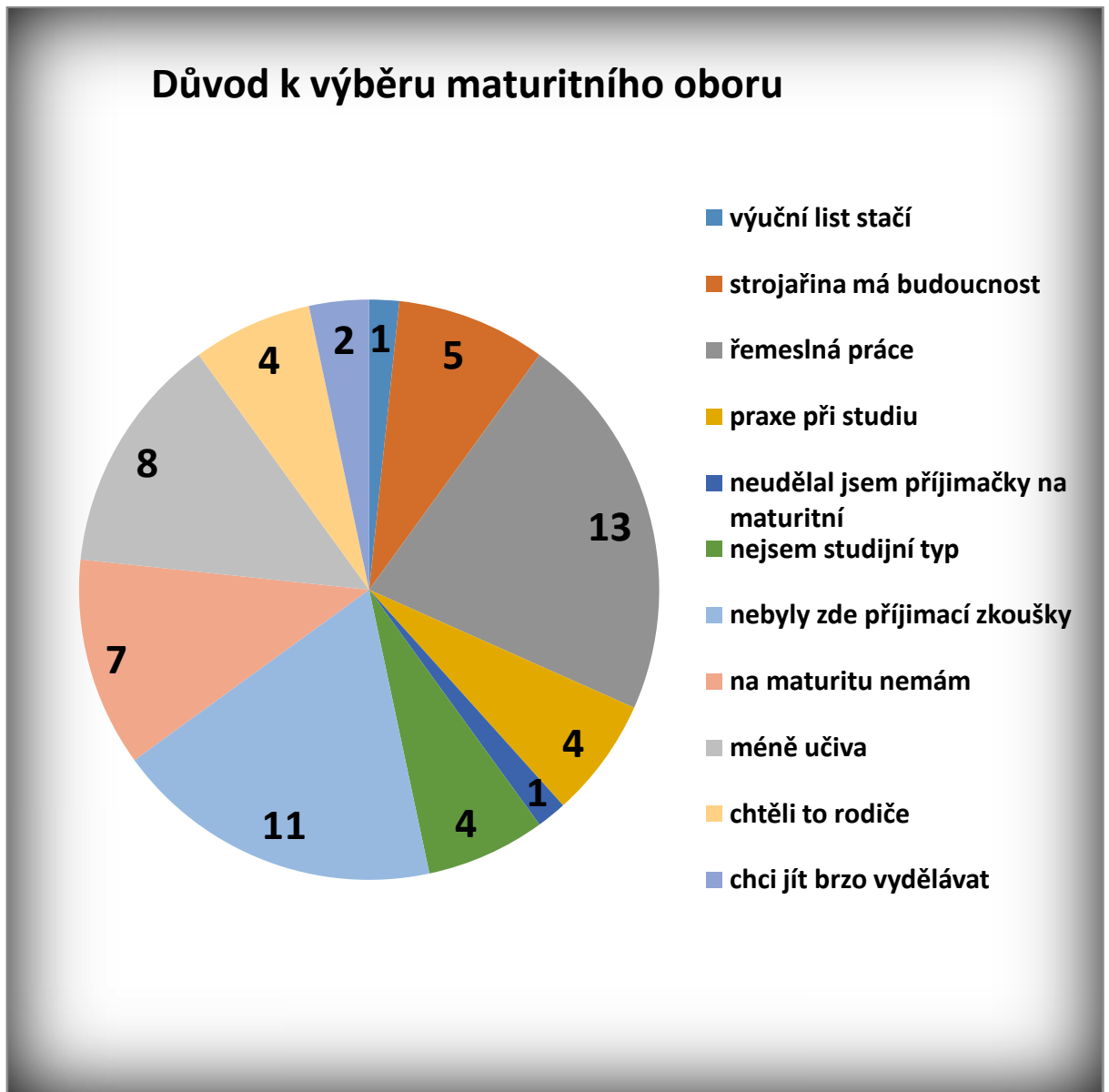

Obr. č. 7: Graf míry ovlivnění respondentů

Otázka 7: Proč sis vybral maturitní / nematuritní obor? Vypiš 3 hlavní důvody.

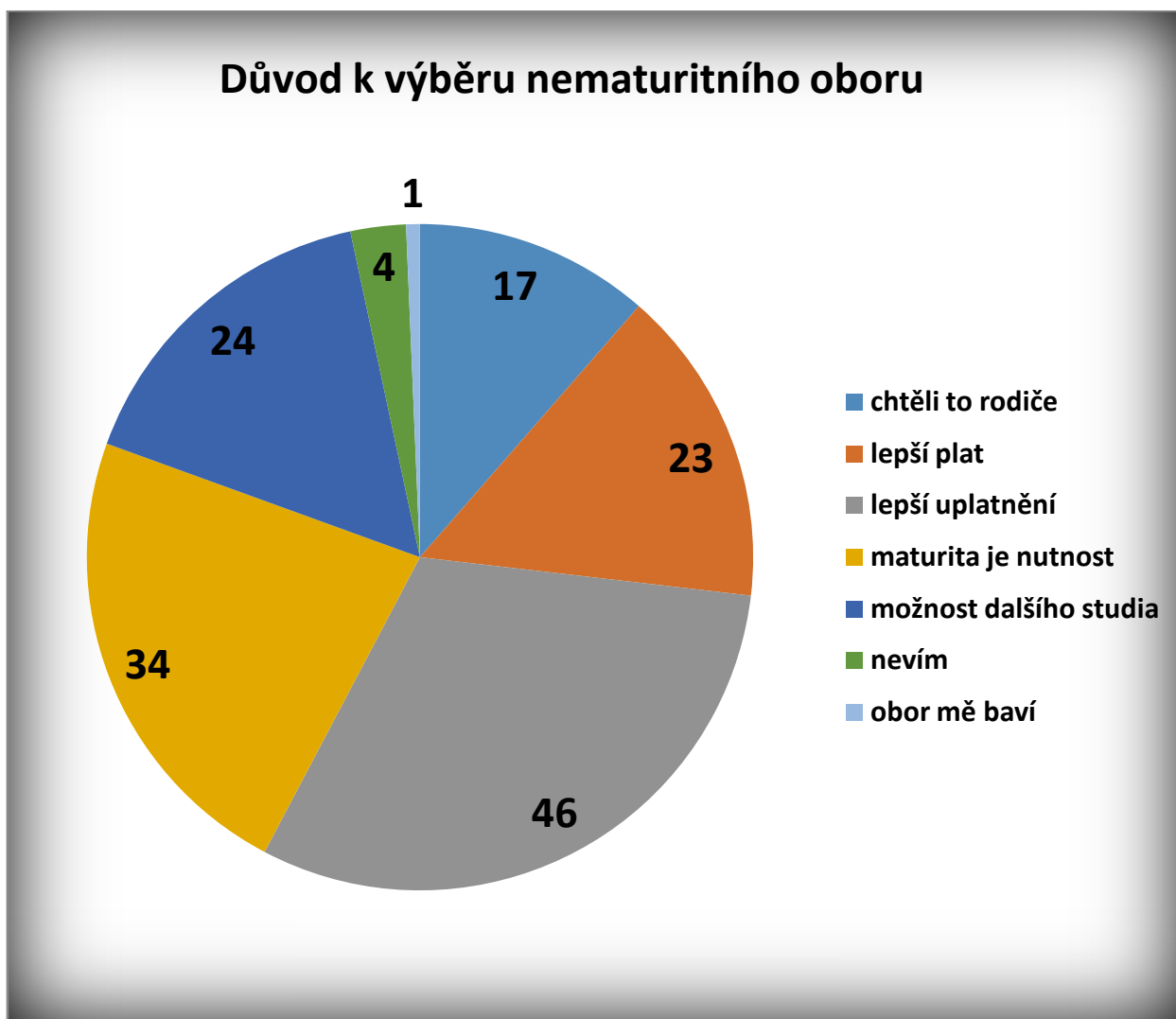
Otázka byla položena tak, aby respondenti nejprve zaškrtlí, který obor studují a poté vypsali 3 důvody proč si jej vybrali. Jde zčásti o otevřenou otázku. Většina respondentů nevyplnila všechny 3 důvody a napsal jen jeden, dva nebo žádný. Jelikož odpovědi byly volné ale mnohé z nich se shodovaly bylo zvoleno stejných popisů pro podobné odpovědi a ty pak vyčísleny. Druhy odpovědí jsou rozděleny na odpovědi respondentů z učňovských oborů a maturitních oborů. Nakonec se ukázalo jako dobrá volba, že nebyly v této otázce

možnosti na výběr, protože některé odpovědi byly nečekané. Obojí znázorňují následující grafy.

Obr. č. 8: Graf důvodů k výběru nematuritního oboru

Odpovědi respondentů, kteří si vybrali jako ukončení svého studia maturitu ukazuje graf nahoře. Nejvíce z nich si myslí, že s maturitní zkouškou budou mít do budoucna lepší uplatnění na trhu práce. Dále je pro ně maturita nutností, někteří uváděli také, že je to v dnešní době nutné minimum. Jako třetí nejčastější důvod z výzkumu vyplývá možnost dalšího studia tedy to, že mohou pak pokračovat na vysoké škole.

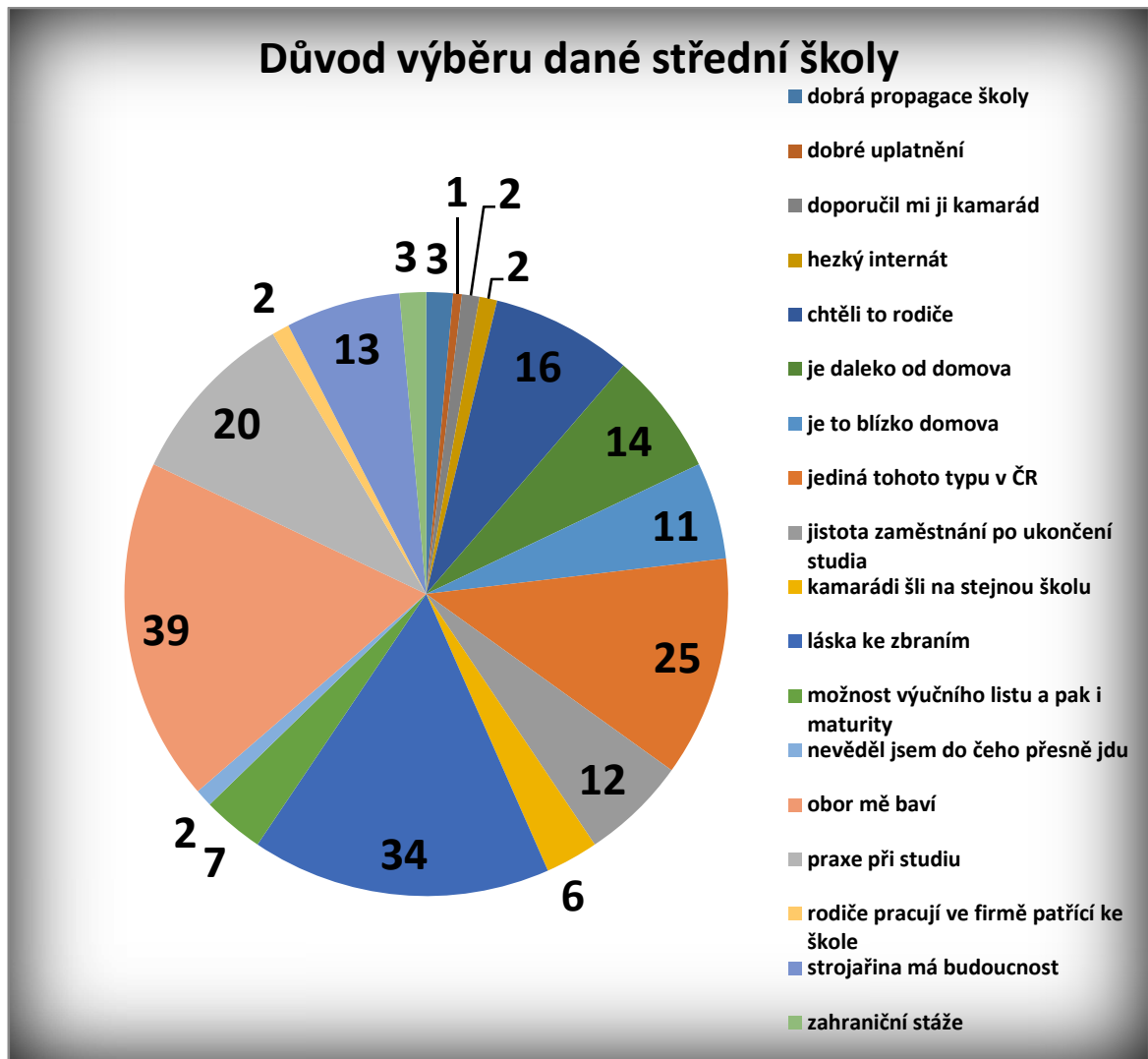

Obr. č. 9: Graf důvodů k výběru maturitního oboru

Zajímavé na odpovědích učňů je, že nejvíce z nich považuje za perspektivní právě řemeslo. Jako další nejčastější důvod volili absenci přijímacího řízení. Třetím nejčastějším důvodem pak byla skutečnost, že na nematuritním oboru mají méně učiva, psali k tomu také, že raději pracují v dílnách, které má tato škola skvěle vybaveny a učit se je nebaví. Spousta žáků si pak myslí, že by maturitní zkoušku nezvládli a někteří si zvolili učňovský obor, aby mohli co nejdříve vydělávat.

Otázka 8: Proč sis vybral právě tuto střední školu? Vypiš 3 hlavní důvody.

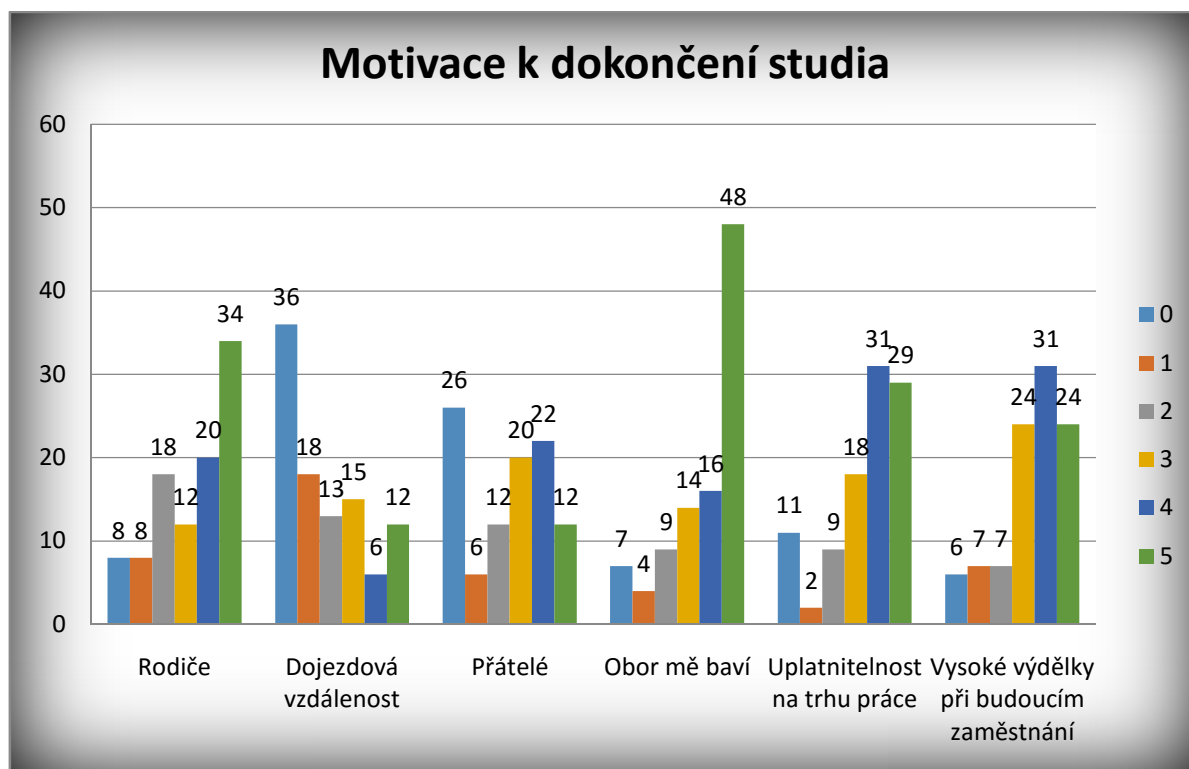
Tato otázka byla otevřená a respondenti měli připraveny 3 řádky, aby vyplnili 3 hlavní důvody. Tady už většina 3 důvody napsala a jen málo napsalo důvodů méně. Spousta z nich připsala komentář, z něhož bylo v mnoha případech patrné také zklamání typu, že škola nesplnila co jim před nástupem slíbila, že měli jiná očekávání a podobně. Konkrétní důvody zklamání nikdo neuvedl. Další komentáře se týkaly např. obědů, které několik respondentů označilo za velmi dobré. Nejčastěji uváděli žáci jako důvod k výběru školy to, že obor, který si vybrali je baví. Dále pak nejvíce z nich uvedlo, že mají rádi zbraně a třetím nejčastějším důvodem byl fakt, že tato škola je jediná tohoto typu u nás. Spousta z nich také jako důvod uvedla jistotu zaměstnání po dokončení studia. Vyplývá to ze skutečnosti, že škola je součástí velké výrobní firmy, kde se mohou žáci po studiu ihned uplatnit. Také mnozí uvedli jako výhodu možnost praxe už během studia. Zajímavé odpovědi byly například, že rodiče studovali stejnou školu a ve zmíněné firmě pracují nebo také to, že je škola daleko od domova a mají tedy možnost bydlet na internátě. Téměř stejný počet respondentů naopak uvedl, že výhoda je škola blízko domova. Odpovědi znázorňuje graf č. 10 dole.

Obr. č. 10: Graf důvodů k výběru školy

Otázka 9: Číselně vyjádři, jaké důvody tě vedou k tomu, abys studium dokončil.

Otázka je stejně jako otázka číslo 6 položena tak, aby měl žák možnost u každé okolnosti zvolit míru ovlivnění na stupnici od 0 – 5. Hodnota nula znamená nejmenší míru ovlivnění a hodnota 5 nejvyšší míru ovlivnění. Jako faktory, které mohly respondenta ovlivnit jsou uvedeni rodiče, dále dojezdová vzdálenost, přátelé, oblíbenost oboru, uplatnitelnost na trhu práce, vysoké výdělky při budoucím zaměstnání a poslední možnost je kolonka jiné, kde může respondent dopsat svou odpověď, pokud mu žádná z předešlých nevyhovovala. Tak jako u otázky 6 ani tady nikdo tuto kolonku nevyužil a všichni si vybrali z možností, které měli v nabídce. V pravé části grafu je zobrazeno, která barva ke které hodnotě na škále patří.

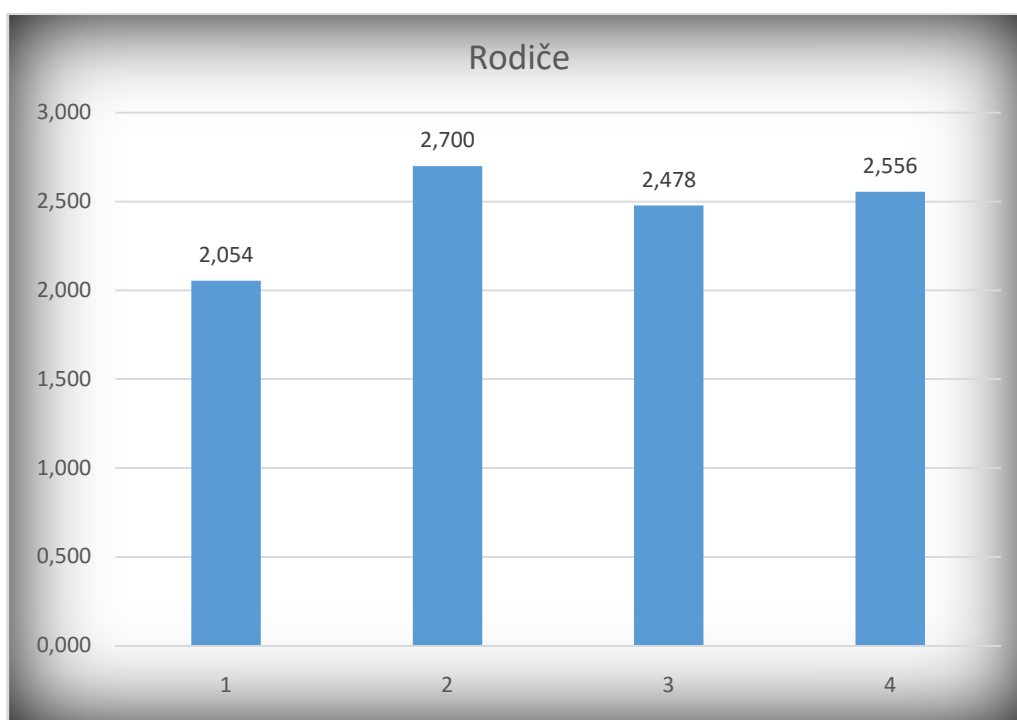
Obr. č. 11: Graf míry ovlivnění k dokončení studia

6 INTERPRETACE ZÍSKANÝCH VÝSLEDKŮ

Tématem práce je motivace žáků ke studiu na střední škole, přičemž je tím myšleno to, co je vede k tomu aby studium dokončili, jaké mají důvody studovat, učit se látku, která je mnohdy nebaví, co je k tomu motivuje nejvíce a co naopak vůbec. Výzkumnou otázkou tedy je jaké motivační faktory je vedou k tomu aby studovali. Další výzkumnou otázkou je to jaké motivační faktory žáky ovlivnili při výběru oboru. Opět jsou porovnány jednotlivé ročníky.

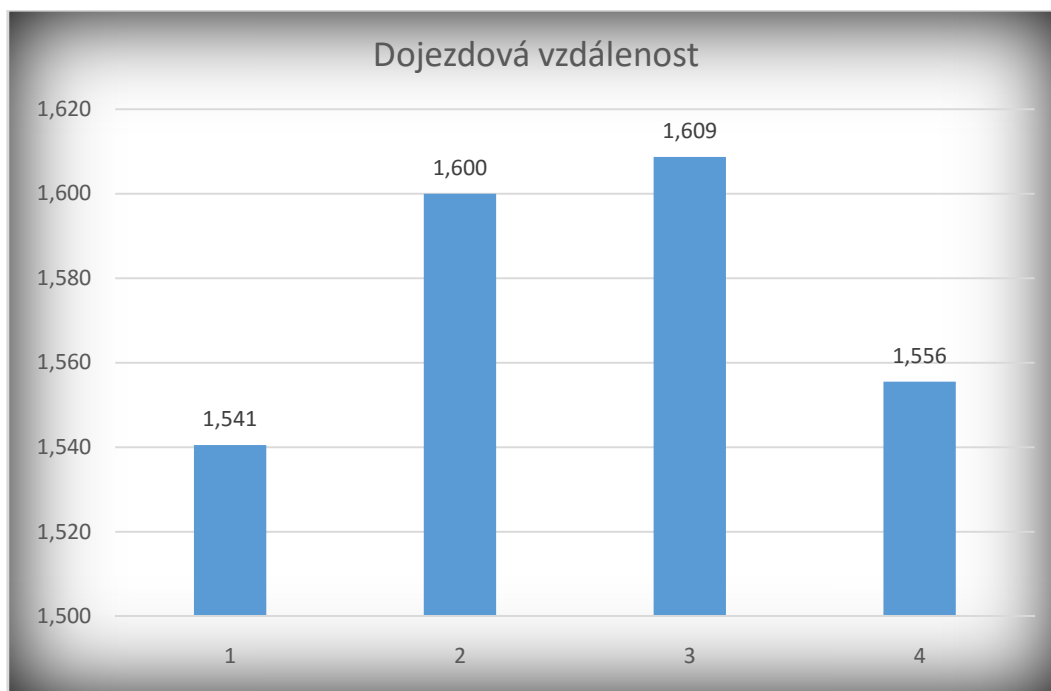
6.1 Motivace ke studiu

Dotazníkového šetření se účastnily všechny ročníky proto, aby bylo možné porovnat, jak se motivace ke studiu mění v jeho průběhu. Co žáky motivuje k dokončení studia nejvíce a co nejméně nebo vůbec. Na následujících grafech je znázorněna motivace podle jednotlivých ročníků. V grafech je znázorněn vždy průměr, který byl vypočítán z odpovědí jednotlivých žáků za pomoci programu Excel. Každý faktor ovlivnění má svůj graf, kde je vyobrazen každý ročník zvlášť.

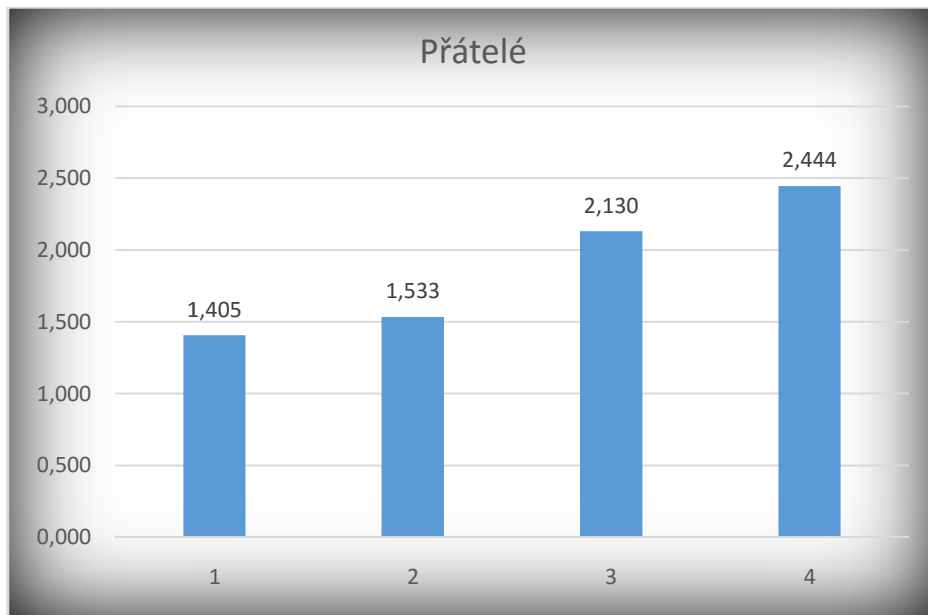
Obr. č. 12: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků rodiči

Z grafu č. 12 je patrné, že žáky 1. ročníků rodiče ovlivnili nejméně, průměr je 2,054 což znamená, že je téměř neovlivnili vůbec. Žáky 2. ročníků ovlivnili rodiče více ale i tak je průměrná míra ovlivnění 2,7 což je na spodní hranici. Žáky 3. ročníků rodiče ovlivnili ještě méně, průměr je 2,478. A žáky 4. ročníků ovlivnili také na malou mírou, průměr je 2,556.

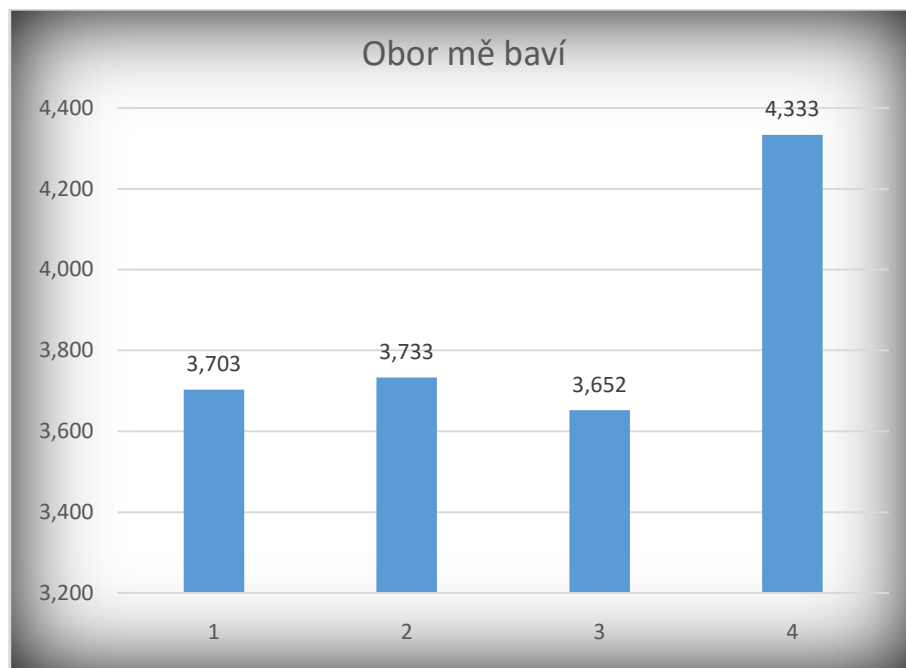
Obr. č. 13: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků dojezdovou vzdáleností

Z grafu č. 13 vidíme, že dojezdová vzdálenost jako faktor ovlivnění k dokončení studia neovlivnila jednotlivé ročníky v průměru téměř vůbec. Výsledky se příliš mezi jednotlivými ročníky neliší. V průměru nejvyšší míru ovlivnění vyjádřili žáci 3. ročníků a to 1,609.

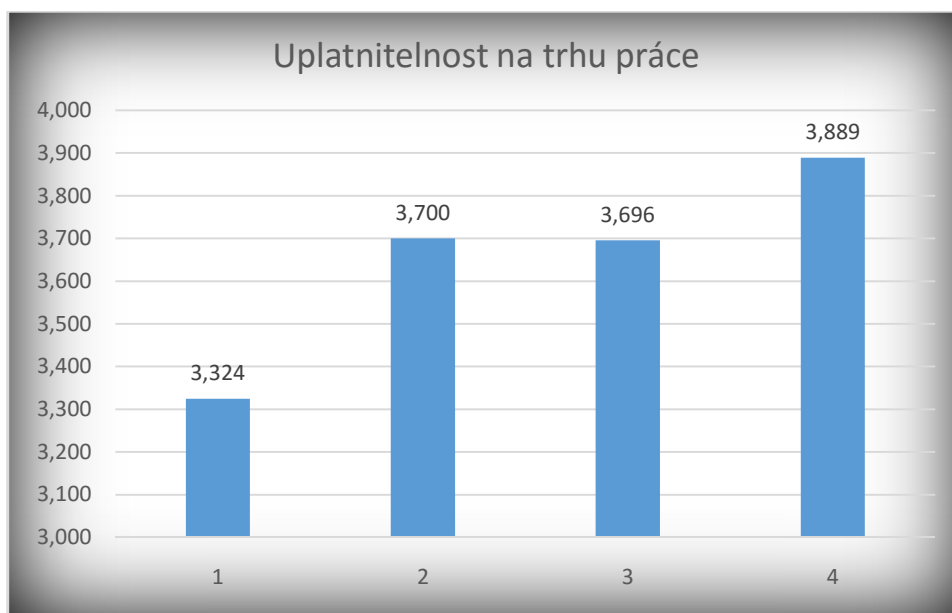
Obr. č. 14: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků přáteli

Z grafu č. 14 lze vyčíst průměrnou míru ovlivnění přáteli. Opět jsou výsledky na spodní hranici, tedy pod 3. Můžeme tedy konstatovat, že žáky neovlivnili vůbec nebo málo. Nejvyšší výsledek byl zjištěn u žáků 4. ročníků.

Obr. č. 15: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků oblíbeností oboru

V grafu č. 15 je zobrazena průměrná míra ovlivnění žáků tím, jestli je obor baví. Hodnoty jsou na horní hranici, je tedy patrné, že je pro žáky tento faktor motivující.

Obr. č. 16: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků uplatněním

Uplatnitelnost na trhu práce je pro žáky faktor velmi motivující. Z grafu č. 16 nahoře je vidět, že průměrné hodnoty míry ovlivnění jsou nad 3. Nejvíce pak tento faktor ovlivňuje žáky 4. ročníků, u kterých je průměrný výsledek 3, 889.

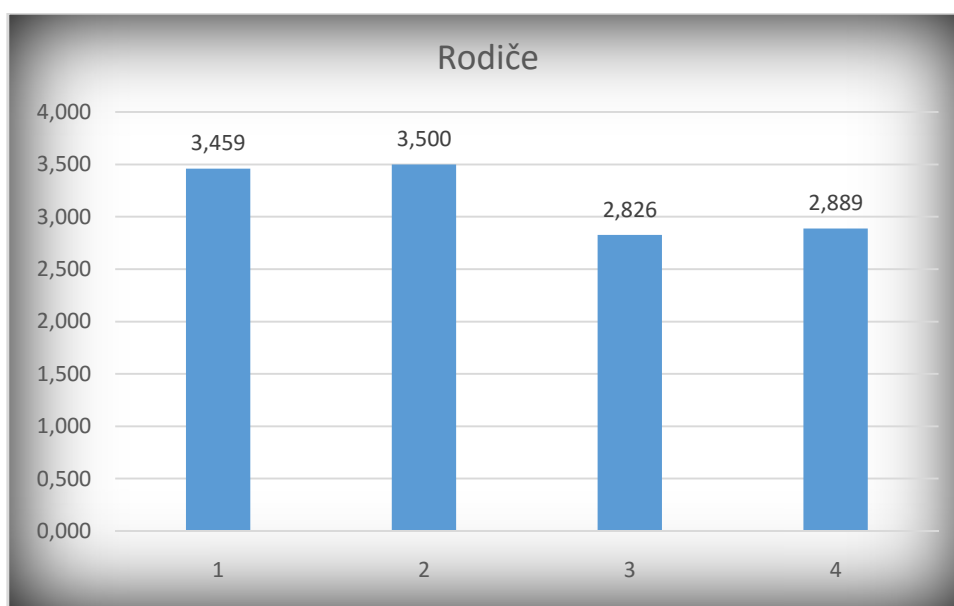
Obr. č. 17: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků výdělky

Vysoké výdělky v budoucím zaměstnání jsou podle grafu č. 17 pro žáky motivujícím faktorem. Průměrné hodnoty míry ovlivnění jsou na horní hranici škály. Výjimku tvoří jen žáci 1. ročníků, kteří jsou tímto faktorem ovlivněni nejméně.

Při shrnutí výsledků tohoto šetření můžeme seřadit jednotlivé faktory do pořadí podle toho jakou měrou žáky ovlivnily. Od nejvyšší míry ovlivnění až po nejnižší nebo žádnou je pořadí následující: oblíbenost oboru, uplatnitelnost na trhu práce, vysoké výdělky v budoucím zaměstnání, rodiče, přátelé, dojezdová vzdálenost.

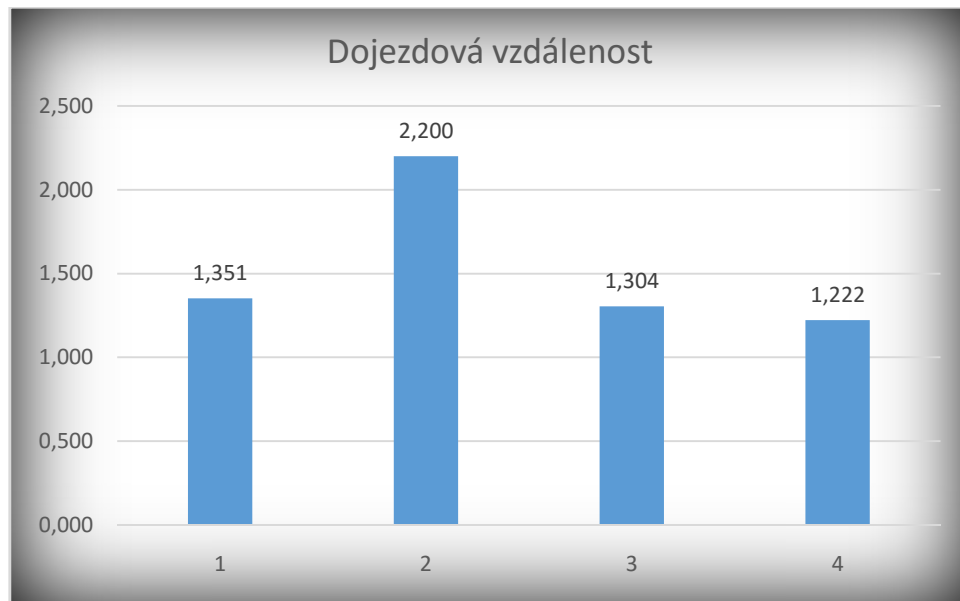
6.2 Ovlivnění při výběru oboru

Při této otázce jsou porovnávány odpovědi všech ročníků. V dotazníku odpovídali žáci na otázku, co je nejvíce ovlivnilo při výběru oboru. Odpovědi byly sečteny a porovnány. Na následujících grafech je znázorněna motivace podle jednotlivých ročníků. V grafech je znázorněn vždy průměr, který byl vypočítán z odpovědí jednotlivých žáků za pomoci programu Excel. Každý faktor ovlivnění má svůj graf, kde je zobrazen každý ročník zvlášť.

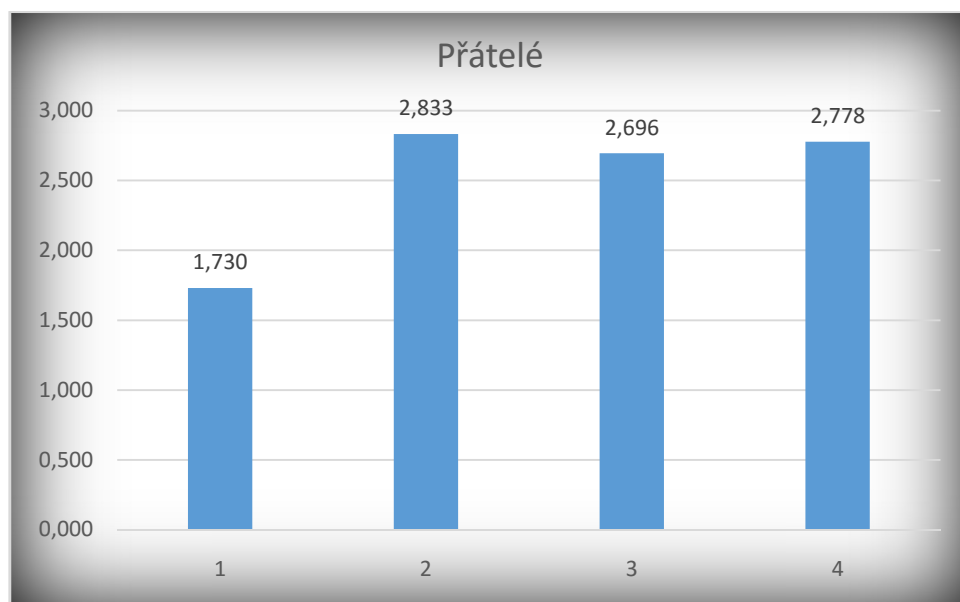
Obr. č. 18: Graf průměrného ovlivnění rodiči

Z grafu č. 18 vidíme, že průměrná míra ovlivnění žáků rodiči je vyšší u prvních a druhých ročníků. Naopak třetí a čtvrté ročníky už tento faktor ovlivňuje méně. V průměru nejvíce rodiče ovlivňují žáky 2. ročníků, zde byl výsledek 3,5.

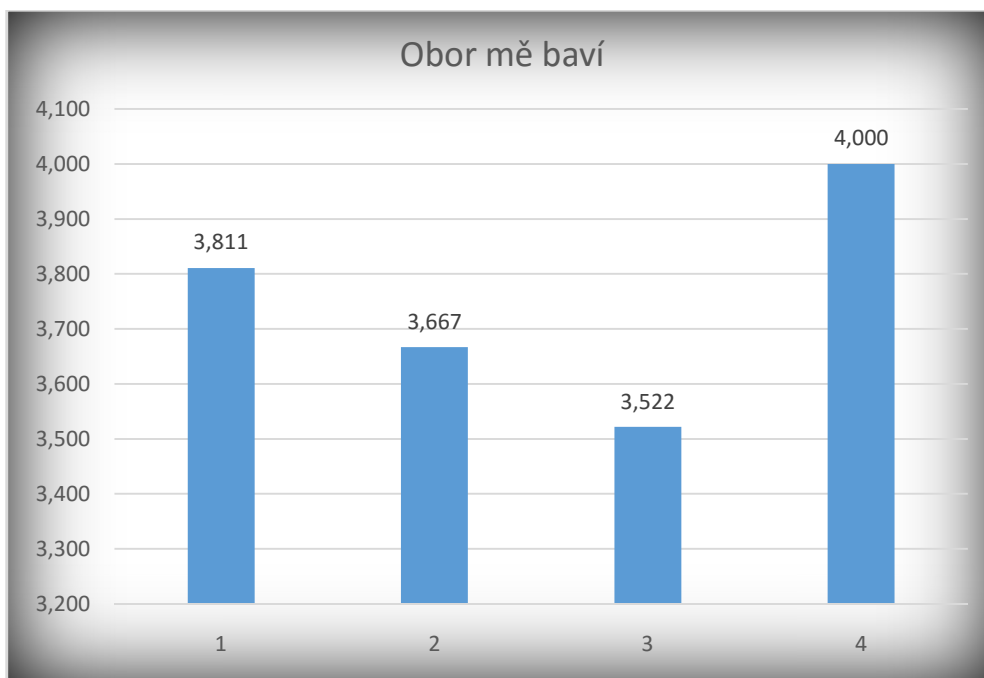
Obr. č. 19: Graf průměrného ovlivnění dojezdovou vzdáleností

Dojezdová vzdálenost je podle grafu č. 19 u všech ročníků hodnocena na spodní hranici, neovlivnila žáky téměř vůbec.

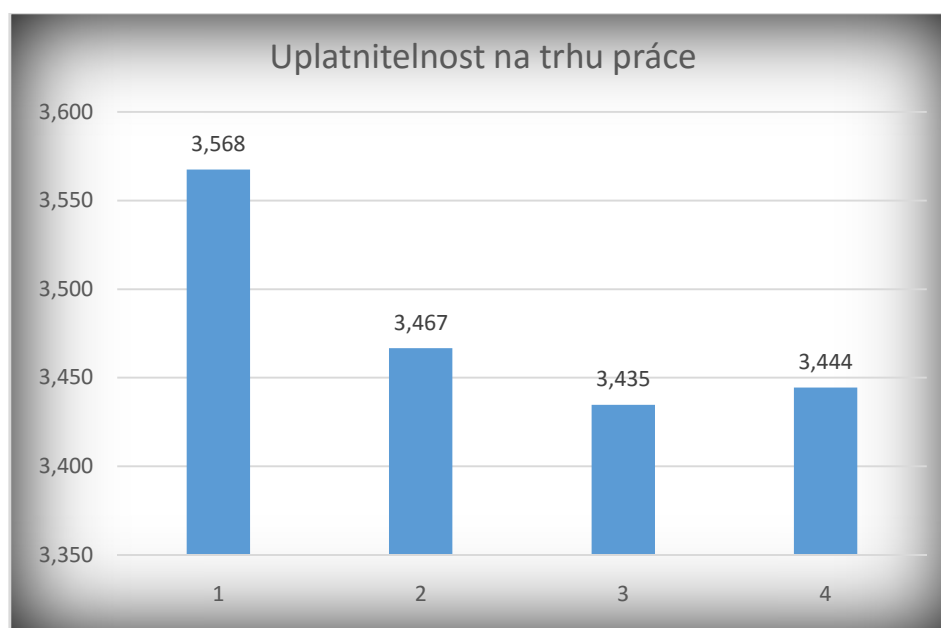
Obr. č. 20: Graf průměrného ovlivnění přáteli

Na grafu č. 20 vidíme, že přátelé ovlivnili žáky málo. Průměrná hodnota ovlivnění je u 1. ročníků jen 1,73, což znamená, že je tento faktor vůbec neovlivnil. Hodnoty ostatních ročníků jsou také na spodní hranici.

Obr. č. 21: Graf průměrného ovlivnění oblíbeností oboru

Jestli obor žáky baví je pro všechny ročníky důležitým faktorem při rozhodování. Z grafu č. 21 je patrné, že všechny ročníky hodnotí tento ukazatel v průměru jako více ovlivňující. Průměrná míra ovlivnění je nejvyšší u žáků 4. ročníků a i u zbývajících ročníků je vysoká.

Obr. č. 22: Graf průměrného ovlivnění uplatněním

Z grafu č. 22 nahoře je vidět, že uplatnitelnost na trhu práce je pro všechny ročníky důležitá. Jako faktor, který je při výběru oboru ovlivnil jej všichni v průměru ohodnotili na horní hranici škály. Nejvíce ovlivnil žáky 1. ročníků, kde je výsledek 3,568.

Obr. č. 23: Graf průměrného ovlivnění výdělky

Jak vidíme z grafu č. 23, vysoké výdělky v budoucím zaměstnání jsou pro žáky všech ročníků faktorem, který jejich výběr ovlivnil. Nejvyšší míra ovlivnění byla zaznamenána u žáků 4. ročníků. Výsledek byl 3, 444.

Většina žáků si obor zvolila z toho důvodu, že je baví, následujícím důvodem byly očekávané vysoké výdělky v budoucím zaměstnání a třetím nejvíce motivujícím faktorem je uplatnitelnost na trhu práce. Dále pak následují okolnosti motivující méně nebo vůbec. Jsou to rodiče, přátelé a vůbec žáky neovlivnila dojezdová vzdálenost.

ZÁVĚR

Bakalářská práce byla zaměřena na motivaci žáků ke studiu na střední škole. Byly nastudovány a zpracovány teoretická východiska a poté zpracován výzkum na dané téma. Cílem práce bylo zpracovat a vyhodnotit motivaci žáků ke studiu na střední škole. Záměrem bylo porovnat jednotlivé ročníky a vyhodnotit případné rozdíly a shody v motivaci. Dalším cílem bylo porovnat odpovědi respondentů hromadně tedy všech ročníků. Z odpovědí žáků vyplynulo, že většina si vybrala maturitní obor, což je také nejvyšší stupeň vzdělání, kterého chce většina respondentů dosáhnout. Z výzkumu dále vyplynulo, že většina žáků má rodiče se středoškolským vzděláním což potvrzuje domněnku, že rodiče jdou dětem příkladem. V dotazníku byly dvě otázky, kde měl respondent možnost vyjádřit míru motivace na škále 0 – 5. Odpovědi byly poté sečteny, zprůměrovány a vyhodnoceny. Ke zpracování výzkumné části práce byl použit tabulkový procesor Excel za použití statistických funkcí. Vyhodnocení je provedeno formou grafů a slovní interpretací. Překvapivým zjištěním bylo, že v dnešní době, kdy se technické obory netěší přílišné oblibě, je mnoho žáků, kteří si tyto obory zvolí právě proto, že je baví a zájem o obor je také jejich největší motivací pro studium. Podle odpovědí v dotazníkovém šetření má také škola podle žáků celkově dobré hodnocení co se týče internátu, obědů, zájmových kroužků ale i propagace školy. Velkou výhodou školy je pak fakt, že je jediná v republice nabízející dané obory, proto ani žáky při výběru neovlivnila dojezdová vzdálenost. Důležitým motivačním faktorem pro žáky také je to, že po ukončení studia mají jisté zaměstnání ve výrobní firmě, která ke škole náleží. Zajímavostí je, že takto tam studují a pracují generace rodin, takže je zde velká míra tradice. V dotaznících se objevily i odpovědi, že rodiče buď studovali stejnou školu nebo pracují ve zmíněné firmě. Další zajímavostí je, že zde studují i žáci, kteří už absolvovali jinou střední školu ale kvůli zájmu o obor se rozhodli vystudovat ještě jednu odbornou školu, a pak se tomuto oboru věnovat. Výzkum potvrdil, že žáci nejvíce zohledňují to co je baví, vybrali si obor o který mají zájem a to je pro ně motivací aby střední školu úspěšně ukončili.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

ČÁP, Jan, MAREŠ, Jiří. *Psychologie pro učitele*. Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-463-x

GAVORA, Peter. Úvod do pedagogického výzkumu. 2., rozš. české vyd. Přeložil Vladimír JÚVA, přeložil Vendula HLAVATÁ. Brno: Paido, 2010. ISBN 978-80-7315-185-0.

GAVORA, Peter. Výzkumné metody v pedagogice: příručka pro studenty, učitele a výzkumné pracovníky. Brno: Paido, 1996. Edice pedagogické literatury. ISBN 80-85931-15-X.

HRABAL, Vladimír a Isabella PAVELKOVÁ. Jaký jsem učitel. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-755-8.

HRABAL, Vladimír, František MAN a Isabella PAVELKOVÁ. *Psychologické otázky motivace ve škole*. 2., upr. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1989. Knižnice psychologické literatury. ISBN 80-04-23487-9.

LOKŠOVÁ, Irena a Jozef LOKŠA. *Pozornost, motivace, relaxace a tvořivost dětí ve škole*. Praha: Portál, 1999. Pedagogická praxe. ISBN 80-7178-205-X.

NAKONEČNÝ, Milan. Motivace chování. 3., přeprac. vyd. V Praze: Triton, 2014. ISBN 978-80-7387-830-6.

NUV: *Rozvoj vzdělávání* [online]. [cit. 2018-03-03]. Dostupné z: <http://www.nuv.cz/t/rv>

PAVELKOVÁ, Isabella. *Motivace žáků k učení: perspektivy orientace žáků a časový faktor v žákovské motivaci*. Praha: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, 2002. ISBN 80-7290-092-7.

PELIKÁN, Jiří. Základy empirického výzkumu pedagogických jevů. 2., nezměn. vyd. Praha: Karolinum, 2011. ISBN 978-80-246-1916-3.

ŘÍČAN, Pavel. *Psychologie osobnosti: [obor v pohybu]*. Praha: Grada, 2007. Psyché (Grada). ISBN isbn978-80-247-1174-4.

SELI, Helena, Dembo H. Myron. *Motivation and Learning Strategies for College Success*. Routledge: 2012. ISBN 978-113-6702-877.

UTB: Influence of Academic Motivation on Study Involvement Among Adolescents [online]. 2015 [cit. 2018-03-03]. Dostupné z:

<https://search.proquest.com.proxy.k.utb.cz/docview/1788294549?pq-origsite=summon>

VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie: dětství a dospívání*. Vyd. 2., dopl. a přeprac. Praha: Karolinum, 2012. ISBN 978-80-246-2153-1.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

VŠ	Vysoká škola
SOŠ	Střední odborná škola
SOU	Střední odborné učiliště
ČR	Česká republika

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Maslowova pyramida potřeb.....	12
Obrázek 2: Činitelé působící v činnosti.....	13
Obrázek 3: Graf zastoupení oborů.....	25
Obrázek 4: Graf zastoupení maturitních a učňovských oborů.....	25
Obrázek 5: Graf zastoupení všech ročníků.....	26
Obrázek 6: Graf nejvyššího vzdělání rodičů.....	26
Obrázek 6: Graf nejvyššího vzdělání, kterého chtějí respondenti dosáhnout.....	27
Obrázek 7: Graf míry ovlivnění respondentů.....	28
Obrázek 8: Graf důvodů k výběru nematuritního studia.....	29
Obrázek 9: Graf důvodů k výběru maturitního studia.....	30
Obrázek 10: Graf důvodů k výběru školy.....	31
Obrázek 11: Graf míry ovlivnění k dokončení studia.....	32
Obrázek 12: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků rodiči.....	39
Obrázek 13: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků dojezdovou vzdáleností...	40
Obrázek 14: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků přáteli.....	41
Obrázek 15: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků oblíbeností oboru.....	41
Obrázek 16: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků uplatněním.....	42
Obrázek 17: Graf průměrného ovlivnění jednotlivých ročníků výdělky.....	42
Obrázek 18: Graf průměrného ovlivnění rodiči.....	43
Obrázek 19: Graf průměrného ovlivnění dojezdovou vzdáleností.....	44
Obrázek 20: Graf průměrného ovlivnění přáteli.....	44
Obrázek 21: Graf průměrného ovlivnění oblíbeností oboru.....	45
Obrázek 22: Graf průměrného ovlivnění uplatněním	45
Obrázek 23: Graf průměrného ovlivnění výdělky.....	46

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1.....	24
----------------	----

PŘÍLOHA 1: DOTAZNÍK

DOTAZNÍK:

Dotazník

Dotazník je součástí výzkumu na téma motivace žáků ke studiu na střední škole. Výsledky budou použity pro vypracování bakalářské práce. Následující otázky vyplňte pravdivě, podle svého názoru. Dotazník je anonymní.

1) Jaký obor studuješ?

2) Je tvůj obor ukončen maturitou? A) Ano B) Ne

3) Jaký ročník navštěvuješ?

4) Jaké je nejvyšší vzdělání tvých rodičů:

Matka	Otec
ZŠ	ZŠ
VOŠ/SŠ	VOŠ/SŠ
VŠ	VŠ

5) Nejvyšší vzdělání, kterého by jsi chtěl v životě dosáhnout, je:

A) Učební obor B) Střední škola s maturitou C) VŠ

6) Číselně vyjádři, v jaké míře tě při výběru oboru ovlivnily následující okolnosti:

0 – vůbec 5 – ovlivnili mne nejvíce

Rodiče	0	1	2	3	4	5
Dojezdová vzdálenost	0	1	2	3	4	5
Přátelé	0	1	2	3	4	5
Obor mě baví	0	1	2	3	4	5
Uplatnitelnost na trhu práce	0	1	2	3	4	5
Vysoké výděly při budoucím zaměstnání	0	1	2	3	4	5
Jiné(vypiš)	0	1	2	3	4	5

7) Proč sis vybral maturitní / nematuritní obor?

Vypiš 3 hlavní důvody:

Následují otázky jiného zaměření.

8) Proč sis vybral právě tuto střední školu?

Vypiš 3 hlavní důvody:

9) Jaké důvody tě vedou k tomu, abys studium dokončil?

0 – nedůležité 5 – nejvíce důležité

Rodiče	0	1	2	3	4	5
Dojezdová vzdálenost	0	1	2	3	4	5
Přátelé	0	1	2	3	4	5
Obor mě baví	0	1	2	3	4	5
Uplatnitelnost na trhu práce	0	1	2	3	4	5
Vysoké výdělky při budoucím zaměstnání	0	1	2	3	4	5
Jiné(vypiš)	0	1	2	3	4	5